

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

EXCUSEBANT FIRMIN DIDOT FRATRES, VIA JACOB, 36.

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΩΣΙΣ ΙΛΙΟΥ.

ΤΖΕΤΖΟΥ ΠΡΟΟΜΗΡΙΚΑ, κ. τ. λ.

APOLLONII ARGONAUTICA.

MUSÆI CARMEN DE HERONE ET LEANDRO.

COLUTHI RAPTUS HELENÆ.

QUINTI POSTHOMERICA.

TRYPHIODORI EXCIDIIUM ILII.

TZETZÆ ANTEHOMERICA, etc.

GRÆCE ET LATINE
CUM INDICIBUS NOMINUM ET RERUM
EDIDIT F. S. LEHRS.

ASII, PISANDRI, PANYASIDIS, CHOERILI, ANTIMACHI

FRAGMENTA CUM COMMENTARIIS ALIORUM ET SUIS ADJECIT

JOHANNES FRIDERICUS DÜBNER.

PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,
INSTITUTI REGII FRANCIAE TYPOGRAPHO,

VIA JACOB, 56.

•••••
M DCCC XL.

PRÆFATIO.

IN hoc septem poetarum corpore Hesiodo Apollonium ac Musæum subiunximus, ne reliquorum quatuor, qui de rebus Troicis sunt omnes, interrumpatur ordo. Critica, quam vocant, adhibita arte novas horum auctorum recensiones exhibendi fortasse ne facultas quidem fuisset, consilium certe non erat. Religiosi autem editoris esse putavimus, in usum suum convertere, si quid boni atque emendati virorum doctorum sive ingenio, sive studio nuper detectum invenerit. Quæ messis poetis nostris haud parcos reddidit fructus. Quo factum est, ut omnes, nisi forte Tzetzen excipere velis, permultis locis correcti, partim novam plane induti speciem, in lucem prodeant, plurimæque dici possint, quibus multæ, quas recepimus, lectiones explicentur, nonnullæ defendantur, excusentur non paucæ. Ne tamen modum, qui præfationi constitui solet, transeamus, de singulis mutationibus in editione nostra obviis fusius disserere supersedebimus, quas ne enumerare quidem licebit, nisi ubi id aut paucis absolvendum, aut sine magno lectorum nostrorum incommodo non evitandum iudicaverimus.

Goettlingianus HESIODI textus quinquaginta emendationes in Theogonia, viginti quinque in Scuto Herculis a nobis receptas egregiæ Hermannî recensionî (in opuscul. vol. VI, pag. 142 sqq.) debet. Quum de prisca Theogoniæ forma hodiernæque origine nihil constet (1), versus longioresve locos transponere, quomodo Hermannus hic illic faciendum docet, ausi non sumus, sed satis habuimus uncis includere, quæ, quo loco hodie leguntur, carminis tenorem interrumpunt, sive dispositionis hodierna antiquioris, sive variarum recensionum, sive interpolationum vestigia sint. Quod ad

(1) Mützellius, quem his in studiis totum esse viri docti non ignorant, in recensione libelli, in quo Sætbeerus quidam sua Gruppiique somnia de primigenia Theogoniæ specie publici juris fecit (Zimmermann. ephemer. a. 1838, num. 10 sqq.), philologiæ hodiernæ vires difficultati huius quæstionis pares esse negat.

Scutum attinet, lectores ad egregiam Hermannii disputationem de triplici huius poematis recensione remittamus oportet. Carminis enim intellectui commodoque legentium male consultum fuisset, si nulla addita adnotatione textum dispositioni a viro doctissimo propositæ adaptare voluissemus (1). De tertii, quod superest, poematis Hesiodi natura Lehrsius frater dilectus *Quæstionum epicarum* a. 1837 editarum dissertatione tertia novam exposuit sententiam, quæ, quamvis minus probata a nonnullis, maxime tamen idoneum harum rerum iudicem nacta est defensorem (2). In nostra editione singulas facile agnosces sententias, quas Lehrsius non nisi propter verborum quorundam similitudinem interpositas cum reliquo carmine vix cohærere demonstrat. Quæ idem interpolata esse iudicat, uncis inclusimus; quæ e variis recensionebus manasse vult, indicare non licuit. Multas lectiones in recensione textus Gœttingiani ab Hermanno commendatas in nostrum Operum et Dierum textum nova hac ratione dispositum introduci non potuisse apparet. Quod Hesiodi fragmentorum collectio tam aucta tamque emendata nunc in lucem prodit, id etiam Hermanno debetur, qui, postquam in recensione illa Gœttingianam collectionem castigavit multisque locis citatis locupletavit, triginta tria fragmenta addidit nova (l. l. pag. 266—271), quæ in editione nostra litera H. notavimus. Accedunt præterea complura, quæ quamquam in Lehmanni *de Hesiodi carminibus perditis particula* priori anno 1828 Berolini edita jam leguntur, a Gœttingio omissa sunt, triaque in Crameri anecdotis primum evulgata. Numeros Gœttingianæ collectionis sine ulla litera nostris apposuimus, numeris collectionis Lehmanni litera L., collectionis Gaisfordi vel Dindorfii litera D. adscripta est. Fragmentum CXVII Hermannus in præfatione ad Eurip. Helen. pag. XVII correxit, ejusque emendationem recepimus, quamquam Hesiodum ita cecinisse nobis persuadere vix possumus.

In APOLLONIO a Wellaueri lectionibus nonnunquam recessimus. Ex iis, quas editionis Wellauerianæ criticus (ephem. litt.

(1) Versum 144, qualem in una trium illarum recensioneum fuisse Hermannus vult, textui suo loco subiunximus.

(2) Hermannum, qui in Jahnii annalibus philologiæ hunc librum atque illam præsertim dissertationem iudicavit. Aliud de eadem dissertatione iudicium in Zimmermanni ephemm. (a. 1836, pag. 1006 sqq.) sub calce recensioneis, quam Iulius Cæsar de illo Sætbeeri opusculo scripsit, legere meminimus.

Halenss. a. 1828, num. 305 seqq.) proposuit, has fere recepimus, e codicibus maximam partem haustas, paucas e conjectura: I. 61, ἀριστήων. 176, Ὑπερησίου. 372, πρῶρην. 672, ἐπιχνοάουσαι. 806, δορυκτῆταις. 812, ἀτημελέως. 881, ταί. 893, ἄν τοι. 1120, ὀκριόεντι. 1161, καμάτω. 1176, κακά. II. 87, φυσιώντες. 375, τρηχεῖα. 427, αἰζαντες. 504, χθονίης. III. 5, τοι. 15, μὲν γάρ. 173, τε. 198, ἀνά. 286, ἐπ'. 410 et 496, φυσιώντες. 519, ἐπιχνοάοντας, quod non recipere cautius fortasse fuisset; 1009, δέ. 1195, εὐφεγγέος. 1265, ζοφεροῖο. 1331, ὀκριόεσσα. IV. 59, δολίχσιν. 202, δ' ἐνί. 271, προχοῇσι. 323, ἔπειτ' et punctum post versum 326; 652, ἐπίουροι. 690, ἐστ'. 800, εἰσόκε. 1103, ἐφ' Ἑλλάδι. 1212, εἰσόκε. 1260, ἀκηχεμένοις. 1324, μηδ' ἔτι. 1647, τῆς. 1711, τόφρα φαάνθη. Præterea I. 523, ἀρτύνεσθαι. 533, ὑποκλάσθη. 749, ἀμυνόμενοι. II. 28, οἶον. 573, ἔκραγε. 1180, γε et ἡδέ. III. 1374, ἐπήϊον. 1384, γούνων. 1396, ἀπὸ, scripsimus e coniectura Struvii, qui anno 1822 in libello scholastico præter has lectiones alias etiam emendationes Apollonii dedit, elegantes omnes, sed fortasse minus veras. Lib. IV. v. 290, τῇλ' Wellaueri coniectura est. Lib. III. 1393, Hermannι ἀρούρης recepimus, quamvis, quid poeta scripserit, haud facile divinaris, vulgata tamen sensu omnino carente. Multas mutationes leviores, ad orthographiam plerumque spectantes, enumerare supersedemus.

MUSÆUS Passowii maximam partem emendationum, quibus ornatus nunc editur, Wernickio debet, cuius coniecturas in commentario ad Tryphiodorum hic illic obvias recepimus has: v. 18 et 252, ἀμφοτέραις. v. 38, βασιλειαυ. v. 58, χιονέης (e codd.) et παρειῆς. v. 210, ἐμοί τινα. v. 272, τὰδ' εἶπεν. v. 309, χειμερίαις. Eodem Wernickio suadente v. 53, ἀθανάτοισιν ἄγειν, et v. 118, θαρσαλέη, e codicibus dedimus. V. 81, ἐν Hermannι coniectura, v. 271, παρακάτθεο eiusdem emendatio est e codicibus sumpta (vid. emendd. ad Coluth. v. 278, opuscc. vol. IV, pag. 223). V. 219 antiquam lectionem, εἰ ἐτεὸν δ' ἐθέλεις, restituimus (vid. Græfii *coniectanea in Musæum*, post Coluthum Schæferi, pag. 259).

COLUTHO post viri cl. Stanislai Iuliani editionem e Bekkeri recensione denuo impresso contigit ante hos undecim annos, ut Hermannus operam suam ei præstaret. Is elegantissimas huius poetæ emendationes anno 1828 edidit (repetitas in opuscc. vol. IV, pag. 205 sqq.), quarum multas in usum nostrum convertendas putavi.

mus, neque tamen eas, quas sagax viri egregii ingenium excogitavit, quod antiqua lectio putida esset, nimis languida, minus elegans, etc. Alias etiam nonnullas coniecturas non recipiendas iudicavimus, ut v. 17, τοῖσι, quia ante hunc versum aliquid excidisse probabilius nobis videtur, quæ suspicio in his carminis centonibus facillime movetur. In iis, quæ Hermannus de v. 46 sqq. disputat, illud certe verum est, Lennepii εὐρέα ineptum esse, de reliquis vero, quæ addit, longe aliter sentimus. Si quid de nostro in textum introducere voluissemus, ὀξέα scripsissemus. Qui cum Hermanno in corrupta vulgata codicisque Mutinensis lectione vocem οὐδας agnoscere vult, is coniiciat poetam scripsisse οὐδας ἄχαμπτον aut ἄχαρπον. Spatiis illis, quæ inter duos versus passim vides, lacunas indicavimus in hoc poemate, verius dixeris, in his poematis fragmentis non raras.

QUINTI textum plane novum lectoribus nostris tradimus. Quamquam hic poeta alterum Rhodomannum frustra adhuc expectabat, novaque editione, quam Spitznerum et Kœchlyum coniunctis viribus parare accipimus, magnopere indiget, tamen triginta duobus his annis post Tychsenii editionem magna moles emendationum Quinti hic illic dispersarum accumulata est, in quibus non pauca invenies, quæ Rhodomannus, adeo Pauwius recte viderat, Tychsenius neglexit. Ecce subsidia, quibus instructi Posthomerorum textum recensuimus. Multa egregia in Hermanni Orphicis insunt, nonnulla utilia in Wernickii commentario ad Tryphiodorum, multa bona in Spitzneri observationibus in Quintum ad calcem libri, quem *de versu Græcorum heroico* scripsit, anno 1816 editis. Eiusdem auctoris *observationum in Quinti Posthomericæ* particula prima et altera Vitebergæ a. 1815 prodierunt, tertia anno 1837 in Zimmermanni ephemeridibus (num. 143 sqq., pag. 1161 sqq.) (1), postquam Bonitii *symbolæ criticæ in Quintum Smyrnæum* ibidem anno 1836 publici juris factæ sunt. Struvius in compluribus libellorum scholaristicorum, quos inter annum 1817 et 1822 Regimontii edidit, egregias Quinti emendationes proposuit (2). Glasewaldi *coniectanea* in poe-

(1) Spitznerus omnes, quas de Quinto scripsit, observationes in uno volumine coniunctas nuperrime edidit.

(2) Quo rariora hæc Struvii opuscula sunt paratuque difficiliora, eo maiores gratias lectores nostri habebunt viro clarissimo et humanissimo *de Sinner*, qui e bibliotheca, quam habet opulentam atque exquisitam, integram illorum collectionem nobiscum communicavit.

tam nostrum anno 1817 Vitebergæ evulgatâ non vidimus. Quum tamen ab aliis interdum laudentur, nihil eorum, quæ bona insunt, nos fugisse putamus. Lehrsius, a quo pauci Quinti loci in *quæstionibus epicis* emendati sunt, magnum numerum emendationum per literas nobiscum communicavit, cuius benevolentiae verbis nostris lectorumque nostrorum gratias amantissimo fratri agimus. Idem nos monuit, poetæ nostri libros Eustathio auctore (ad Iliad. pag. 4) Λόγους esse inscribendos. Novissimum idque optimum subsidium ad emendandum Quintum Kœchlyus nuper suppeditavit, qui codice Monacensi denuo collato *Emendationes et adnotationes in Quintum Smyrnæum* in actorum Societatis Græcæ, quæ Lipsiæ floret, Vol. II. Fasc. I. anno præterito in lucem emisit. Nisi hic fasciculus sero ad nos pervenisset, prior Posthomerico- rum pars bonis nonnullis lectionibus fuisset locupletata, quas recipere non amplius licitum erat. Iam nostræ editionis lectiones a textu Tychsenii recedentes hic subiungimus, prætermissa permagna copia correctionum minoris momenti ad accentus, ad orthographiam atque interpunctionem pertinentium. Legitur enim

IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
L. I. v. 2. κέκυθα	κεκεύθει	v. 426. τῇ	τῆς
v. 11. ὑπαι	ὑπὸ	v. 434. ἐπ'	ὑπ'
v. 22. ἐδν	ἐδόν	v. 443. αὖ	αὖθ'
v. 32. νυ	τιν'	v. 448. κείνα	κείνη
v. 39. ὑπαι	ὑπὸ	v. 457. ἐξαρχῆς	ἐξ ἀρχῆς
v. 44. κυανώπικς	κυανώπικς	v. 468. ἐπεντύνεσθε	ἐπεντύνεσθαι
v. 58. ἐρατεινόν,	ἐρατεινόν·	εἰ ἐντοσθι	ἐντοσθε
v. 60. ὑπαχλύνθη	ὑπηχλύνθη	v. 490. κέδασσεν	κέασσεν
v. 99. τοῖα	τοῖον	v. 492. κέκλιτο	κεκύλιστο
v. 136. ἐν	ἐνί	v. 504. ἀφραδίησι	ἐγγχείησι
v. 147. ἐθετ'	ἐλετ'	v. 505. Λαομέδοντος	λαδὸν ἐλόντες
v. 159. βουπλήγα, τὸν	βουπλήγ', δν	v. 529. Δῆϊχον, ἡδὲ	Δηϊτοχον τ' ἰδ'
v. 166. ἀάσχετα	ἀάσχετον	v. 542. θορεῖ	θόρη
v. 167. τε, τὸν	θ', δν	v. 558. ἱκεσθε	ἱκεσθον
v. 168. κισύσα	κισύση	v. 563. Ἦ. μέγα τοι δ'	Ἦ μέγα· τοι δ'
v. 179. Ἦ δ' οἷη	Οἷη δ' ἡ	v. 575. ἐπέεσιν	ἐπέεσσιν
v. 190-200. θεῆσιν· Ἐκπά- γλως δ' ἡ σεῖο, θεοῦ γένος, ἐστὶ γενέθλης·	θεῆσιν Ἐκπάγλως, ἡ σεῖο θεουδέος ἐστὶ γενέ- θλης·	v. 583. ἐτλης	ἐφης
v. 217. λαβόντες	βαλόντες	v. 596. μελέεσιν	μελέεσσιν
v. 246. ἐν	ἐνί	v. 598. δύσαν	δύσxn
v. 254. Θερμώδουσαν	Θερμώδοσαν	v. 613. ὑπαι	ὑπὲρ
v. 259. ὀκρυόεντι	ὀκρυόεντι (1)	v. 615. ἥδ'	ἡ
v. 286. πολυγνάμπτησιν	πολυγνάμπτοισιν	v. 673. τετρυγμένοι, αἰψά γε	τετρυμένοι ἄψα
v. 287. ἐν	ἐνί	v. 677. ἀεικτυπέοντι	ἐπικτυπέοντι
v. 308. κυδοιμός	Κυδοιμός	v. 715. ἀθανάτοιο	ἀκαμάτοιο
v. 310. θανάτοιο	Θανάτοιο	v. 723. ἥχαχε	ἥπαφε
v. 326. οἷ	ὥς	v. 724. οὔνεκα	εἵνεκα
v. 341. μιν	οἱ (2)	v. 727. μέμβλετο	μέμβλεται
v. 370.	in uncis.	v. 752. ὅπη	ἐπεῖ
		v. 753. θέμις εἰ ἄτη	Θέμις εἰ Ἄτη
		v. 759. προπάρειθεν	τοπάρειθεν

(1) Ad v. 256 Struvius: «Perpetuus, inquit, poetarum usus postulare videtur δοπ. » Qua admissa mutatione τῇν esse scribendum Lehrsius vidit. Conf. IX, 259, ubi Kœchlyus vulgatam (δόρυ) defendit.

(2) Lehrsius vult μετ'. Idem ad v. 336: «βίην, fortasse λίην. »

IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :		IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :	
	v. 761. ἐξεφάνθη		ἐξεφάνθη		v. 440. ἐπιστάμενος		ἐπισταμένος
	v. 793. μένος μέγα		μέγα σθένος (1)		v. 443. ἐπεσσυμένος		ἐπεσσυμένος
L. II. v. 6.	σκοπίασκον		σκοπίαζον		v. 452. αὐτῇ σὺν φήμῃ		αὐτῇ κεν φήμῃ
	v. 30. πω		που		εἰ μεγάθυμον		τάχα θυμόν
	v. 48. ὄρνυτ'		ὠρνυτ'		v. 457. περιώσιος		περιώσιον
	v. 55. ἢ μὲν		ἡμὲν		v. 464. ὀφελὲν με		ὀφελόν με
	v. 59. ἐνὶ		μετὰ		v. 467. ἀγανούς τε		γεραρούς τε
	v. 61. ὄφελον, καὶ		ὄφελον καὶ		v. 469. δ' ἔθηκεν		δὲ ὅθηκεν
	v. 80. μαρναμένῳ		παρφαμένῳ		v. 480. πένθος		θυμόν
	v. 127. Μέμνων		Μέμνων		v. 481. λευγαλέον· τό με εἶθε		πένθος λευγαλέον· τό
	v. 163. τάχα		τοῖς		v. 502. ἀπάχησας		ἀπάφησας
	v. 165. ἐν		ἐνὶ		v. 526. ὁ		ὁγ'
	v. 169. ὀχέεσσι		ὀχέεσσι		v. 538. οἶον, δτ'		οἶόν τ'
	v. 174. κεν		καὶ		v. 614. ὅν		τόν
	v. 187. ὕστερος		ὕστατος		v. 619. ἄλλοτε		ἀλλ' ὅτε
	v. 196. ἅπαν' οἱ		πᾶν· τοῖ		v. 661. θεῶν		θεῶν
	v. 200. ἔσαν εἰ ἀγυῖα		ἔσαν εἰ ἀγυῖα		v. 665. Ἀλλ' ὅτε		Καὶ τότε
	v. 224. θηγόμεν' εἰ πάρος		θεινόμεν' εἰ πυρός		v. 714. ἐν πνεύοντες		ἐπνεύοντες
	v. 232. βαρὺ		βαθὺ		v. 716. δ' ἐγίγνετο		δὲ γίγνετο
	v. 233. οἷ γ'		οἷγ'		v. 783. τὰ μὲν		τά τε
	v. 289. γάρ		ἔ		L. IV. v. 6. σχεδόν		πέδον
	v. 300. ἔτι ἐλθέμεν		ἐτ' ἐπελθέμεν		v. 17. αὖ		αὖθ'
	v. 314. μόγου		μόθου		v. 22. ἦ		τοῦ
	v. 320. Μέμνων		Μέμνων		v. 27. ἐπέδρακεν		ἐσέδρακεν
	v. 339. τοῖ		οἱ		v. 33. αὖ		αὖτ'
	v. 361. μοῖρα		Μοῖρα		v. 46. δ' ἐγήθεον		δὲ γήθεον
	v. 421. προφερεστέρα		προφερεστέρα (2)		v. 70. δῆτ'		δαῖτ'
	v. 446. βεβλημένος		βεβλημένος		v. 93. ἥδεται		ἔλδεται (4)
	v. 495. ἐπέδραχεν		ἐπέδραχεν		v. 146. ὅσσ'		ὥς δ'
	v. 520. ἢ μὲν εἰ ἢ δ'		ἡμὲν εἰ ἢ δ'		v. 168. ἔσσυτο		ἔστατο
	v. 543. ἄορ		αἶμα		v. 185. οἶδε		δοιοῖ
	v. 546. ἐπεσμαράγησε		ὑπεσμαράγησε		v. 249. δένδρ'		δένδρε'
	v. 602. θέρους		θέρευσ		v. 265. ἐν		ἐνὶ
	v. 618. οὐτ' ἄρ' εἰ ὀπίσαστο		οὐ γὰρ εἰ ὀπίσαστο		v. 277. γ' ἐτέρπετο		ἐν τέρπετο
	v. 665. ῥά Πηλιάδες		μὲν ἄρ' Ἡλιάδες		v. 311. κρατερώτερος		κρατερώτατος
	v. 666. ὦϊε		ἦϊε.		v. 326. ἐνεγγυς		ἐγγυς
L. III. v. 28. δ' ἔθηκε			δὲ ὅθηκε		v. 364. ἥλασε		διλασε
	v. 49. ἡκαχες		ἡκαφες		v. 383. Ἰάσονος		Ἰήσονος
	v. 57. ἔ		οἱ		v. 396. ἀμφιτετρυμμένα		αἶψα τεθρυμμένα (5)
	v. 58. οὐδ'		οὐτ'		v. 400. προπάροιθε		τοπάροιθε
	v. 65. ὑπὲρ		ὑπὲκ		v. 416. ἐπαλγύνεσκε		ἐτ' ἀλγύνεσκε
	v. 69. τλήτω		στήτω		v. 420-421. ἀπόνητο, ἀγλαόν·		ἀπόνητο· ἀχνοον —
	v. 70. τοῖ		οἱ		v. 441. θέρους εὐθαλπέος		θέρευσ εὐθαλπέος
	v. 94. οἱ δὲ		ἡδὲ		v. 445. μὲν		μιν
	v. 114. σχέτλιοι		σχέτλιος		v. 487. ἔλευσσαν		ἐνευσαν
	v. 159. ἥριπε γαίης		ἥριπε, βαιὸν		v. 488. ἰδομονι πυγμαχίης		ἰδομονι, παμμαχίης
	v. 169. τίσεσθ'		τίσετ' ἄρ' (3)		v. 522. ἐνθορον·		ἐκθορον·
	v. 184. ἔ		οἱ		v. 559. ἐν		ἐνὶ
	v. 190. ἀρήγετε		ἀρήγοιτ'		L. V. v. 14. ἀμφιτέτυκτο		ἀμφιτέτυκτο
	v. 210. πόλιν εἰ εἰρύσαντες		πόλιν εἰ εἰρύσωμεν		v. 35. θανάτου		θανάτου
	v. 222. τε		ῥά θ'		v. 36. ὕσμιναι		Ἵσμιναι·
	v. 225. ὑπαί		ὑπὸ		v. 72. μειδιῶσ'		μειδιῶων
	v. 295. δῆ		δῆτ'		v. 125. κ'		τ'
	v. 304. ναιετάσκειν		ναιετάασκειν		v. 126. νύ κεν		νῦν
	v. 319. ἀπαί		ἀπὸ		v. 127. μετεύαδεν		μέγ' εὐαδεν
	v. 340. ἐμπνεύοντα		ἀμπνεύοντα		v. 134. Ἰδομενῇ· αὐτόν,		Ἰδομενῆα κλυτόν,
	v. 379. οἷ		οἷγ'		v. 145. δῶη		δῶη
	v. 386. εὖτε		ἔστε		v. 169. ἀνέρα, ὄντινα τῶνδε		ὄντινά κεν τῶνδ' ἄνδρα
	v. 409. τ' αὖ		δ' αὖτ'		v. 176. ἐρατεινήν·		ἀλεγεινήν·

(1) V. 792 Struvius συγχεῖσθαι coniecit pro συγχεύασθαι.

(2) V. 391 οἱ pro altero μοι scribendum esse coniecit.

(3) Olim τίσετε, Hermannus voluit τίσαιτ'. Suamne lectionem Tychsenius sine codice e iudicio suo, an e codice haurierit sine iudicio, nescimus.

(4) Spitzneri emendatio. Struvius et Bonitius maluerunt φρεσὶ μῆδεταί, Lehrsius κῆδεταί in mentem venit. Mox v. 168 ἔστατο Lobeckii coniectura est ad Aiace p. 156.

(5) Struvius, cui haec emendatio debetur, αἶψα dubium esse ipse confitetur, Lehrsius αὖθι· fortasse scribendum coniecit.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 212. ἔχεις	ἔχεις	v. 250. καρήχτα δ'	κάρη δέ οἱ
v. 216. μ' ὑπόεικε	μοι ὑπείκει	v. 258. ἀλλοθεν	ἀλλυοδὺς
v. 240. οὔτιβανόν	ταρβαλέον	v. 283. αὖ	αὐθ'
εἰ ἀργαλέον	οὔτιδανόν	v. 298. ἔωλεπεν	έολπεν (1)
v. 249. ζεύγλης	ζεύγλης	v. 317. Πολυδάμαντα	Πουλυδάμαντα
v. 256. εὐσθενέα	εὐσθενέος	v. 329. αὐτῶν ἡδ'	αὐτῶν τ' ἡδ'
v. 281. μητιόωντο	μητιόωνται	v. 384. τῷ δ' ἐπὶ	τῷ δ' ἀρ' ἐπ'
v. 299. καταβοσκομένοισιν	κάτα βοσκομένοισιν	v. 388. σχέτλιε,	σχέτλιος,
v. 354. ἀλλά γ'	ἀλλ' ἀρ'	v. 392. δς	δ
v. 359. ὥς	ὥς	v. 418. ἔτι ἔληπν	ἐτ' ἐέληπν
v. 362. ὄρεξεν	ἔρεξεν	v. 457. τετυγμένα	τετυμμένα
v. 386. ἡδὲ	ἡδὲ	v. 474. δ' ἐκείνο	δὲ ἐκείνο
v. 388. βίη	βίη	v. 485. τεταγμένη	τεταμμένη
v. 393. ὑπέβραχε	ἐπέβραχε	v. 500. δὴ τότε γ'	δὴ βα τότε
v. 394. ὑποτρομέεσκον	ὑποτρομέεσκον	v. 526. ἐμπνείοντα	ἀμπνείοντα
v. 399. ἐπεὶ	ὅτι	v. 532. ἡδὲ	ἡδὲ
v. 422. ἤκαχε	ἤπαφε	v. 533. ἀλλίσσωσ'	ἀολλίσσωσ'
v. 435. ὑποκτώσασουσι	ὑποκτώσασουσι	v. 544. ἀρίδης	ἀρίδης
v. 436. δτ'	ὁ δ'	v. 580. Ἐχέμμουνα δηϊοτῆτι	ἐλῶν ἀνά δηϊοτῆτα
v. 444. κύων	κύων	v. 592.	in uncis.
v. 457. λόλον	δόλον	v. 602. ἐπεσσύμενος	ἐπισσόμενος
v. 460. ἐπιβήμεναι,	ἔτι βήμεναι,	v. 604. ἔνα	ἐνὶ
v. 469. χεῖρες	χερσὶν	v. 631. Μόνυσον	Μόσυνον
v. 470. δέ κεν	δὲ καὶ	L.VII. v. 28. ὑπὸ	ὑπαὶ
v. 492. ὀδυρομένοις εἰ δῖον	ὀδυρομένων εἰ δῖαν	v. 38. πόνου	γόου
v. 509. ἐδράβην	ἐδράβην	v. 57. ἔρεεν	ἔρρεεν
v. 517. ὄρα με	ὄρρ' ἐμὲ	v. 65. τεθνεότες	τεθνεώτες
v. 523. ἀπάντων	ἀνασσάν	v. 71. θεῶν ἐν	θεῆς ἐνὶ
v. 524. ἀνασσάν ἔμμεν, ὄσων	ἀπάντων ἔμμεν, ὄσων	v. 77. πνοιῇ	πνοιῆς
v. 550. νῦν μὲν	μὲν μοι	v. 78-79.	lacuna. (2)
v. 554. ἀνδρέσιν	ἀνδράσι οἱ	v. 79. οὔτοι εἰ ἄλλος	οὔτι εἰ σκολιὸς
v. 555. ἐπ'	ἐν	v. 137. φάραγγας	φάραγγος
v. 563. θεῶν,	θεῶν,	v. 163. μίην	μίαν
v. 587. καὶ	οἱ	v. 175. προπάροιθε	τοπάροιθε
v. 611. ἀμφιχάνωσιν	ἀμφιχάνωσιν	v. 196. τεύχεα	τεύχεσι
v. 619. πέρι δινήσαντο	περινηήσαντο	v. 247. ἀτροπος εἰ μοῖρα,	Ἄτροπος εἰ Μοῖρα, (3)
v. 622. καὶ	οἱ	v. 248. ὑπέκλασε	ὑπέτμαγε
v. 649. πολύκμητος	πολυκμήτου	v. 254. ὄρνυτο	ὄρνυτο
L.VI. v. 35. ἀκ	ὑπέκ	v. 261. πυμάτων	μυχάτων
v. 54. ἀνέρας, ἡδ' ἱπποῦς,	αὐτοῖς ἡδ' ἱπποῖς,	v. 264. ὑπ' ἀργαλέης ὕσμίνης,	κατ' ἀργαλέας ὕσμίνας,
v. 81. κεν	καὶ	v. 285. οὐνεκα	τοῦνεκα
v. 99. βαλόντες,	βάλοντο,	v. 290. οὐνεκ'	εἴνεκ'
v. 114. ἀποσκοπίαζον	ἀπὸ σκοπίαζον	v. 299-300.	lacuna. (4)
v. 126. ἤμενοι	ἡμεροὶ	v. 340. μεγάλας	ἀταλάς
v. 131. ἔσπετο	ἔπλετο	v. 348. λαοῦ	ἄλλοι
v. 145. καθ'	καὶ	v. 372. ἀρ'	ἀν'
v. 149. ἤρετο	ἔρετο	v. 381. φέρων, καὶ ὄσ'	φέρων κλέος (5)
v. 151. ἐνθ' ἀρα	ἐνθάδ' ἀρ'	v. 395. πολυβρόβοιο	πολυβρόβοιο
v. 183. ἤρχοντο	εὐχοντο	v. 426. δὲ	δὴ
v. 194. ἴσαν	ἔσαν	v. 436. νεὼς	νεὸς
v. 209. ἐπὶ	ὑπὸ	v. 488. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 214. μὲν	βα	v. 475. μὲν ἐπέπλετο	σφίσιν ἐπλετο
v. 224. ἐτίνυτο	ἐσίνετο	v. 483. τε ἰδὲ	τ' ἡδὲ
v. 225. χρυσόιο	χρυσέοιο	v. 485. αἰψ'	αἰψ
v. 227. Στυμφαλίδες	Στυμφηλίδες,	v. 498. ὀκρυόεσσαν	ὀκρυόεσσαν
v. 247. ὑπὸ	ἐπὶ	v. 510. ἀνδρῶν,	αὐτῶν

(1) Idem mendum sæpius nobis tollendum erat, ut v. 21; VII, v. 692, etc.

(2) Lacunæ, quas in nostrum textum introduximus novas, solo spatio, quas Tychsenii editio iam habuit, asteriscis notantur.

(3) V. 224, quem Tychsenius primus exhibuit, παρατεκτῆναισθαι vix recte habet. Conlicimus poetam scripsisse προπάροιθε ταύσσαι vel τιταίνειν vel τιτῆναι.

(4) Quam lacunam ex Homeri Od. λ. 129 facile explendam Lehrsius vidit.

(5) Spitznerus χάριν voluit. Nos Lobeckii emendationem recepimus, nihil dubitantes, quin epici poetæ, qui ὀπάζειν κλέος, κύδος φέρειν εἰ κύδος ὀπάζειν (conf. noster XII, 252, 265, 273) dicebant, φέρειν κλέος dicere potuerint.

IN TYCHSENII EDITIONE.	IN EDITIONE NOSTRA:	IN TYCHSENII EDITIONE:	IN EDITIONE NOSTRA:
v. 532. ἀήρ·	αἰθήρ·	v. 301. ἐπέπνευσεν	ἐνέπνευσεν
v. 547. καναχῇ ἐπὶ πέτρῃ,	καναχῇ ἐπὶ πέτρῃ,	v. 311. ἐρυμνῇ	ἐρεμνῇ
v. 549. βήμεναι	δύμεναι	v. 324. ἐπιτέρπετο	ἐπετέρπετο
v. 584. δῖον,	δεῖος,	v. 330. ἡγαθέοισιν ἐπέρρα- σεν	ἡ βᾶ θεοῖσιν ἐπερρά- σατ'
v. 640. κύσεν	κύσσειν	v. 336. οἱ	τοὶ
v. 650. φήσασκεν εἰ ἔμμεν,	φαίης κεν εἰ εἶναι	v. 376. οὐνεκ' οἱ ἔλκος ἐμελ- λεν εἰ ἰκέσθαι,	οὐνεκά οἱ μέλαν ἔλκος εἰ ἱκανέ, (3)
v. 653. ἄρ	ἄρα	v. 382. ὑπὸ βρωθέντα θαλάσ- σης·	ὑποβροθέντα θαλάσση·
v. 656. κέκευθε	κεκεύθει	v. 384. ἀπὸ στυφελοῖο,	ἀπο, στυφελοῖς —
L.VIII.v. 4. περὶ	ποτὶ	v. 392. παρέκειτο γε	παρεκέλιτο
v. 11. μαψιδίῃ	μαψιδίῃ	v. 409. ἤροντ'	εἰρόντ'
v. 41-42.	lacuna.	v. 420. μέγα	μάλα
v. 48. δῆ	δὲ	v. 467. ἀμφὶς ἔχρισαν	ἀμφὶ ἔχρισαν
v. 79. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 469. οἱ	τοὶ
v. 99. Ἐνθ'	Ἐν δ'	v. 496. a Rhodomanno in- ventus.	lacuna.
v. 103. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 501. ἀλλῇ·	ἄλλῃ·
v. 137. δὲ	δέ εἰ	v. 502. αἶσαν,	αἶση,
v. 157. ἀκρονύχων	ἄκρον ὕδωρ	v. 519. εἰπου τίς	τῶν εἰ τις
v. 235. ὀχέεσσι	ὀχέεσσι	v. 520. πλεται νόος ἀνδρά- σιν ἐσθλοῖς,	νόος ἀνδράσι γίνεται ἐσθλοῖς,
v. 303. ὅς τε πάροιθεν	ὅς τοπάροιθεν	L.X. v. 30. ἀλλὰ γ' εἰ ἀλευομένους	ἀλλ' μέγ' ἀλευομένους
v. 304. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 32. ἔτι	ἐπὶ
v. 305. ἔδρακον αἶαν.	ἔδρακε γαῖαν.	v. 42. τοι εἰ κάκεινῳ	κεν εἰ καὶ κείνῳ
v. 332. περιβρόβησση	περιβρόβησση	v. 54. ὦμοις	ὦμοις
v. 333. θάττον	τυτθῇ	v. 64. ὀτρύνοντες	ἀρτύνοντες
v. 337. Τρώας εἰ ἄλλους	Τρῳσὶν εἰ ἄλλον (1)	v. 66. ὥς που	ὥς ἡ
v. 338. λαὸν ἐπαίσσοντας·	λαοῦ ἐπαίσσοντος·	v. 67. εἶαρος	χείματος
v. 339-340.	lacuna.	v. 68-69. — φύει, ἡδ' ὥστε δι' ἀζαλέης ξυλόχοιο Πύρ βρέμει αἰθόμενον, ἡδ' ὥς—	— χέει, ἡ ὥς δτ' ἄν' ἀξα- λέην ξύλοχον πῦρ Αἰθό- μενον βρομέει, ἡ ὥς—
v. 345. ἔδεις·	ἔσεισ· (2)	v. 73. ἄλλον	ἄλλῳ
v. 377. ἄρα	ἄραρ	v. 81. Ὑἱαλον, εὐγλώχινι	Ὑἱλλον, εὐγλώχινι
v. 378. τεύχεσσι	τείχεσσι	v. 87. Χέδιόν τε,	Σχέδιόν τε,
v. 381. νεφέεσσι	νιράδεσσι	v. 89. Γαληνόν,	Γαληνόν,
v. 400. οἱ ἤθελε θυμὸς ἀμύνειν	ἀμύνειν ἤθελε θυμῷ	v. 91. ἅμα πίονι	ἅμ' ἀπείροني
v. 412. ἐτέρωθεν	ἐτέρωσε	v. 126. ναιετάασκεν	ναιετάασκεν
v. 436. ἐν	ἐνὶ	v. 131. πονέουσιν	περ εἴουσιν (4)
v. 438. κραδίῃ	κραδίῃ	v. 132. δ' ἄρ'	γάρ
v. 459. πάντας εἰ ἐπεί	παντ' εἰ ἐπειῇ	v. 135. κείνο δ' ἴησι	εἰ δ' ἐπὶ σθα,
v. 484. ἀνέμβατον	ἀνάμβατον	v. 136. ἱκῆται,	ἱκῆται,
L.IX.v. 2. ἀπείριτος	ἀπείριτον	v. 139. καὶ μιν αἶε σπαίρου- σαν	καὶ βᾶ μιν ἀσπαίρου- σαν (5)
v. 55. οὐδὲ σ' ἐγὼ περ	οὔτε σ' ἐγωγε	v. 143. Φύλαις εὐζωνος	Φύλλαις εὐζωνος
v. 81. αὐτὸν	αὐτοῦ	v. 155. ἀνευθ'	ἀνευθ'
v. 83. ὀλέσση·	ἐλάσση·	v. 172. πέτρης,	πέτρης,
v. 88. μῶνος	μῶνον	v. 194. ὥς ἐτεδὸν καύσαιτο, μέγας	ὥς ἐτεδὸν, κεκίδαστο μέλας
v. 110. ἐντύναντο	ἐντύνοντο	v. 241. ἔτ' ἐμίμνε	ἔτι μίμνε
v. 114. παρανήσει	παρενήσει	v. 250. ἐννεσίῃ	ἐννεσίῃς
v. 119. αὐτοῦ.	αὐτοῦ.	v. 276. βεβλημένος	βεβλημένος
v. 132. μή	μίγῃ		
v. 134. ἔγχει	ἔγχεσι		
v. 160. ὑπάρχετο·	ὑπώχετο·		
v. 195. αὐδῖς	αἰδῖν		
v. 241. ἐτέρωθε	ἐτέρωθε		
v. 259. δόρυ	δορὶ		
v. 260. ἥερα	omissum,		
εἰ τοῖον φάτο μῦθον·	ποτὶ τοῖον μῦθον εἶπεν.		
v. 298. δὲ βοήσας	δ' ἐβόησε		
v. 299. Τρῳέσσι	Τρῳσὶν δὲ		

(1) Lehrsius ad hunc versum: « ἐτίνοντο, fortasse ἐσίνοντο. » Conf. VI, 224.

(2) Egregiam hanc coniecturam vir cl. C. Lachmannus communicavit cum Lehrsio, amico suo, qui ipse coniecerat ἔδρασε.

(3) Ad v. 347 Lehrsius: « ἀπαναίνεται fortasse ἀγριαίνεται. »

(4) Orellius in epistolis philologicis (pag. 407) præter hanc emendationem tres alias (X, 105; XII, 580; XIII, 159) proposuit, quas recepimus. — Quum in nonnullis codicibus huius versus lacuna verbo ἐτέρπετο expleatur, ea- que, quæ sequuntur, cum præcedentibus vix cohæreant, cui malo Kœchlyi coniectura non medetur, plura excidisse suspicamur poetamque huiusmodi aliquid scripsisse:

ἀθανάτην περ εἴουσιν· ἐτείρετο δ' οἱ φίλον ἦτορ,
πρὶν κείνῳ φιλότῃ μιγήμεναι, ἥς ἔτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα κ. τ. λ.

(5) Kœchlyi coniectura. Lehrsius voluit μένει σπαίρουσαν vel μένει ἀσπαίρουσαν.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 277. νοῦσφ, καὶ	νοῦσφ τε καὶ
v. 309. μεγάροισι, μεγ' ἀ- σπετα	μεγάρουσιν ἀάσπετα
v. 357. ἐμπροσθεν εἰ ἐμβεβα- υίας·	ἐντοσθεν εἰ ἐμβεβαυίης·
v. 379. προπάροιθεν	τοπάροιθεν
v. 398. με ἀσπετον	μ' ἀάσπετον
v. 405. ἰθάμασσα	ἰθαμ' αἶσα
v. 406. οὐ γούωσα	οὔτι γούωσα
εἰ τόσσον, ὅσον	τόσσον, ὅσσον ἄρ'
v. 408. κείνη	κεῖνον
v. 409 et 410. ἡδὲ	αἱ δὲ
v. 413. κώκυσεν,	κώκυς·
v. 428. ὄφελόν ποτε	ὄφελον τότε
v. 431. ἡώς·	αἰών·
v. 435. εὐπέπλους	εὐπέπλους
v. 459. μακρόν περί κωκύε- σκον.	μόρον περικωκύεσκον.
v. 465. βοήσατο	γοήσατο
L. XI. v. 6. ἡδὲ	οἱ δὲ
v. 9. ἱκελοι	εἰκελοι
v. 23. δῆ	δᾶ
v. 25. ἀνίη	ἀνίης
v. 56. ἐς δορί	ἀορι
v. 59. ἅμα πέπτατο	ἅμ' ἀπέπτατο
v. 63. αἰνόν	αἰνοῦ
v. 66. ἐπὶ	τότε
v. 103. τῷ	τοῦ
v. 123. ὑπαί	ὑπὸ
v. 136. ῥοῆς	ῥοῆς
v. 161. δ' ἄρ' λαίνετο	δ' λαίνετο
v. 173. ἐσσυμένως	ἐσσυμένους
v. 194. λείπεν εἰ κραταιήν	λίπεν εἰ κρεμαστήν,
v. 195. ἐμπεφυῖαν	ἐκπεφυῖαν
εἰ εὐγνάμποισι χα- λινούς,	εὐγνάμπτοις χαλινού,
v. 208. οὐς, ἄμοτον	οὐς τ' ἄμοτον
v. 209. εὐψὲς ὑπαί	τύψεν ὑπὸ
v. 219. ἀγε θέσθ'	ἄζεσθ'
v. 249. ἀπρωτόπτον ὁμίχλην·	ἀπρωτόπτος ὁμίχλη·
v. 251. ἔλονται	ἐλκονται
v. 284. ἐπ'	ἄρ'
v. 286. μετ'	μέγ'
v. 324. αὐτευν.	αὐτευν.
v. 360. ἐντύναντο	ἐντύνοντο
v. 361. μίη—ἄρμη.	μίη—ἄρμη.
v. 365. τοῖαι Ἀργείων	τοῖαι ἄρ' Ἀργείων
v. 367. ἀρηράμεναι	ἀρηράμενοι
v. 372. βελέμενοι,	βοεῖαις,
v. 379. δρόμος εἰ δ'	βρόμος εἰ δ'
v. 432. πόληος, ἑὼν	πόληος ἑῆς, (1)
v. 450. ἐπιθήσατο	ἐπεθήσατο
v. 472. συνηλοῖωτο	συνηλοῖντο
v. 495. καὶ	σύν
L. XII. v. 30. πάντα	πάντες
v. 31. ἐν κλισίῃς	ἐς κλισίας
v. 43. ἅμα	ἀνά
v. 53. οὐ γάρ	οὐχί
v. 55-56. ἄλλα Ζηνός· ἀ μὲν	ἄλλα· Ζηνός μὲν
v. 65. σφιν	σφισι
v. 76. πολλὰ	πάντα

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 99. κάρτεος	θάρσεος
v. 103. ἡ Διδός	ἐκ Διδός
v. 106. γένος ἀμυλιποῦσα,	ἄδος αἰπὺ λιποῦσα
v. 111. ἐνδοθι	ἀγχόθι
v. 124. ἐς	ἀν'
v. 127. δεύοντο	δεύοντ' ἐκ
v. 135. ὀκρυόεντι	ὀκριόεντι
v. 164. ἐπὶ	ποτὶ
v. 176. ὑπεσπαράγησε	ἐπεσπαράγησε
v. 186. οὔδεος	οὔρεος
v. 188. περὶ	ἄμφ'
v. 198. ἐν	ἐκ
v. 209. ἡμέας	ὕμέας
v. 212. γαίη ἀπειρεσίη·	γαίη ἀπειρεσίη·
εἰ ἄμμιν	ὕμμιν
v. 220. νῦν εἰ ἀκριτόμυθοι,	κλυτοὶ εἰ ὀδριμόθυμοι,
v. 224. τι	κε
v. 236. μίμνετε	μίμνειν
v. 257. τοι	που
v. 258. πολέμου	πολέμοιο
v. 260. αὐ	αὐθ'
v. 275. Νέστωρ	Νέστορ
v. 277. τις	τοι
v. 284. μιν	τὸν
v. 301. δ' ὑπ' Ἀρηί	κεν ὑπ' Ἀρει
v. 313. οὔρεϊ οὔτε	οὔρεϊ τ' οὔτε
v. 315. δ' ὁ	δὲ
v. 323. Ἀντίμαχος	Ἀμφιλοχος
v. 331. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 333. αὐ	εὐ
v. 343. ἔργω εἰ ἀνακτας	ἔργον εἰ ἀνακτες
v. 394. γινῶναι	γινώμεναι
v. 410. εἶδεν	εἶδεται
v. 414. θεή· λευκαὶ δὲ	θεά· γλαυκαὶ δ' ἄρ'
v. 430. περιστενάχουσι	περιστενάχοντο
v. 445. τῷ	τοῖ
v. 453. κικλήσκουσιν,	ἐπικλείουσιν,
v. 461. ἴξαν	ἴξον
v. 467. ἐνθα	ἐν δὲ
v. 476. δε	δγ'
v. 484. καὶ ἐπὶ	ἢ ἐπὶ
v. 488. ἀπραδίη	ἐν κραδίη (2)
v. 495. λυγρὸν	λυγρῷ
v. 496. ἐπὶ	περὶ
v. 515. ἀχλὺς ἄρ' ἀμφοκάλυψε	ἀχλὺς ἀμφοκάλυψε
v. 528. ἦεν,	αἰὲν,
v. 544. ἄρα	ἅμα
v. 545. χαίρετε	χαίρετ' ἄρ'
v. 559. πού	γάρ
v. 564. οὔνεκά σφιν μέγα	οὔνεκ' ἄρα σφίσι
v. 580. οὔρεσι καγχαλώωσα	οὔρεσιν ἀσχαλώωσα
v. 383. ἀχθυμένη	ἐσσομένη
v. 585. φόνου· εἰ σφίσι	φόνω· εἰ μέγα
L. XIII. v. 4. περὶ	παρά
v. 19. φρένα	φρένας
v. 36. ἀτρεκέως	ἀτρεμέως
v. 42. ἐξανέδυσεν ἰδῶν	ἐξανέδου σανίδων
v. 54. ἄλλοθεν ἄλλοι	ἄλλος ἐπ' ἄλλω
v. 68. ἀτρομοι	ἄδρομοι
v. 70. ἀνίαχοι	αὐταχοι
v. 73. ἐπιβρίσουσι	ἐπιβρίσωσι

(1) V. 404 interpretes in verbis ἄλλ' ὅσα πάντα offenduntur. Struvius ἄλσα πάντα tentavit, quod falsum esse Lehrsius videns requiri dicit huiusmodi aliquid : μηλονόμοι καὶ πῶσα πάντα. Kuechlyus fortasse scribendum existimat αἰπόλοι αἰνᾶ. Nonne sufficeret scribere : ἄλλ' ἅμα πάντα?

(2) Aut sic, aut ἀργαλέην scribi Lehrsius vult.

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 89. οἱ
v. 106. γε
v. 110. λυγρῆς,
v. 113. ἔχειν
v. 132-133. Τρῶες, ὡς δ' ὑπὸ
v. 139. δλέκουσι μένοντες
v. 152. τμηθέντες
v. 162. μεγάροιν
v. 183. ἐνὶ
v. 192. γέροντι τεᾶς
v. 241. κάρη.
v. 244. πολλὸν
v. 250. πολλῶν
v. 257. οὔτοι
v. 268. φίλου, αἰνὸν
v. 276. ἐνὶ
v. 295. ὅς
v. 345. οἱ, εἰ ἄλλων ἐν
v. 348. μίῃ
v. 362. σ' ἐδέξατ'
v. 368. ἄρ' ἔμελλεν
v. 384. παρ'
v. 394. ἀρίστη
v. 401. θεῇ
v. 405. ἄρ' ἐθελγεν
v. 410. ἀναιρέμεν
v. 425. οὐδ' ἦ
v. 428. ἔτρεμεν
v. 429. ἐπεὶ οἱ
v. 445. αὐτόν
v. 452. ἤριπεν
v. 489. ὑπέκ
v. 518. οἱ
v. 522. ἀναμνήσαντο
v. 542. τι μυρομένων
εἰ περιπίπτат'

IN EDITIONE NOSTRA :

τοὶ
ἐ
λυγρῆς,
ἐλείν
Τρῶες, ὡς ὑπὸ
δλέκουσιν ἔδοντες
δμηθέντες
μεγάροιο
ἐπὶ
γέροντος ἑᾶς (1)
κάρην
πουλὺν
πάντων
οὐ πω
φίλου ἔνδον,
ἐνι
ὡς
καὶ εἰ ἄλλ' ὅσ' ἐνὶ
μὴ ἢ
σε δέξατ'
ἄρα μέλλεν
καὶ
ἀρίδηλον
θεᾶ
ἄρα θελγεν
ἐναιρέμεν
οὐδ' ἦγ'
ἔτρεμεν
ὅτι οἱ
αὐτός (2)
ἔρίπεν
ὑπαὶ
τοὶ (3)
ἀνεμνήσαντο
κινυρομένων
περιπέπτат'

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 555. ἐπ' ὄψει
L. XIV. v. 12. οἶο
v. 20. Κασσάνδραν
v. 53. ἀκοίτου
v. 92-93.
v. 113. καὶ οὐδεὸς
v. 121-122.
v. 142.
v. 159. πάρος μεμαυῖαν
v. 166. ἰσχομεν
v. 171. ἄρ'
v. 172. βλεφάρων ἤλειθετο
v. 178. συνέχοντο
v. 188. ἀδην ἐμόν
v. 198. ἀπηέξηνθ'
v. 214 et 241. εὐπεπλον
v. 262. ἔκχυστο
v. 263. χεῖματι
v. 265. περιτρίζωσι
v. 269. στεναχῆσι
v. 281. ἀνωλύζεσκε
v. 283. σπαργεῦσα
v. 292. ἦδ' et ἦδ'
v. 299. ἐνὶ μαίνεται
v. 302. βλεφάρων χεύοντο
v. 328. οἶδμα
v. 386. δὲ τὰ
v. 389. ἀπόπροθε
v. 402. αὐτοὶ
v. 444. οὔτι
v. 495. τις
v. 504. διέχευον
v. 507. πότμον
v. 557. μὲν
v. 590. Ὡς

IN EDITIONE NOSTRA :

ἐπόψιαι
ἀμφὶ
Κασσάνδρην
ἀκοίτεω
lacuna.
διειδέος
lacuna.
in uncis.
μέγ' ἐμμεμαυῖαν
ἰσχόμεν
ἄμ'
βλεφάροιν ἐλείθετο
συνέχυντο
ἀρήιον
ἐπηέξηνθ'
εὐπεπλον
ἐκχυντο
χέρματι
περιτρίζωσι
στοναχῆσι
ἀνωμύζεσκε
σπαργῶσα
ἦε εἰ ἦ
ἐτ' ἰαίνεται
βλεφάροιν ἐχυντο
χεῦμα
δ' ἑᾶ (4)
ἀπόπροθι
παῦροι
οὔτοι
οἱ (5)
διέχευαν
πόντον
μέγ'
Ὡς

TRYPHIODORUM e Wernickii recensione imprimendum curavimus, nisi quod versus mendosos, quos ille asterisco notavit, e virorum doctorum coniecturis iis, quæ maxime probabiles nobis visæ sunt, emendavimus. Versum 301, magis corruptum, quam ut poetæ scripturam divines, dedimus, quomodo apud priores editores ipsumque Wernickium legitur.

TZETZES e Bekkeri recensione prodit, correctis levibus paucis sive editoris sive typosetarum erroribus.

In *interpretationibus latinis*, quas nostris poetis addidimus, elegantiam frustra quæres, quum græca, quantum fieri potuit, ad verbum reddere statuerimus,

(1) In hoc versu a variis varie tentato αἰδεσθαι ἄντα γέροντος ἔχειν χέρας legendum olim coniecimus. Nunc tamen lectionem a nobis receptam bene habere putamus, neque Kœchlyus aliquid excidisse nobis persuadet.

(2) V. 432 Struvius et Bonitius mutata interpunctione αἰνὸς ὁμοῦ καίοντο legere voluerunt. Sed ὁμοῦ, quod Rhodannus interposuit, ubi lacuna olim fuerat, mendosum est. Totum locum intento animo legentibus nobis suspicio movetur, duo hemistichia inter αἰνὸς et καίοντο excidisse.

(3) V. 497 καίπερ ἐελδομένη viliosum est. Lehrsius καὶ πρὶν ἐελδομένη, Kœchlyus καίπερ ἀλωμένη coniecit, uterque dubitanter.

(4) Versum 386 et 387, in quibus Pauwius verum iam viderat, melius ita disposuissimus :

καὶ ῥ' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρας αἱ δὲ μέτωπα
* * * * * αἱ δ' ἑᾶ τέκνα

ἀμπεχον x. τ. λ.

(5) Miramur, cur Kœchlyo, quum v. 483 κανεῶν improbaret, κοινῶ potius quam κοίλῳ succurrerit.

quo consilio in Hesiodo magis etiam stetimus quam in reliquis auctoribus. Priorum versionum, quæ earum natura erat, modo plura, modo pauciora, interdum nulla reperies vestigia. Tzetzen etiam interpretatione donavimus, non quo operæ pretium esse putaremus, hunc laborem in poetillam impendere, sed ut æqualitatis legem editioni nostræ præscriptam observemus.

Indicibus nominum et rerum, quos singulis auctoribus subiunximus locupletissimos, lectorum commodo nos optime consuluisse eorumque approbationem meruisse confidimus.

Iam lectores harum rerum periti operam nostram benigne iudicent, reliqui iudicio abstineant velimus, valere iubemus omnes.

Parisiis, Kalendis Decembribus a. MDCCCXXXIX.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

MUSAEI

DE HERONE ET LEANDRO.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπέ, θεὰ, χρυσίων ἐπιμάρτυρα λύχνον ἐρώτων
καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπόρων ὑμεναίων
καὶ γάμον ἀγλυόεντα, τὸν οὐκ ἴδεν ἄφθιτος Ἥως,
καὶ Σηστὸν καὶ Ἀβυδὸν, ὅπη γάμος ἐννυχὸς Ἡροῦς.
5 Νηχόμενόν τε Λεάνδρον διμοῦ καὶ λύχνον ἀκούω,
λύχνον ἀπαγγέλλοντα διακτορίην Ἀφροδίτης,
Ἡροῦς νυκτιγάμοιο γαμοστόλον ἀγγελιώτην,
λύχνον, ἐρωτὸς ἀγαλμα, τὸν ὠφελεν αἰθέριος Ζεὺς
ἐννύχιον μετ' αἰθλὸν ἄγειν ἐς δμήγυριν ἄστρων
10 καὶ μιν ἐπικλῆσαι νυμφοστόλον ἄστρον ἐρώτων,
ὅττι πέλεν συνέριθος ἐρωιμανέων ὁδυνάων
ἀγγελίην τ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμεναίων
πρὶν χαλεπὸν πνοιῆσιν ἀήμεναι ἐχθρὸν ἀήτην.
Ἄλλ' ἄγε μοι μέλποντι μίαν συνάειδε τελευτήν
15 λύχνου σθεννυμένοιο καὶ ὀλλυμένοιο Λεάνδρου.
Σηστὸς ἦν καὶ Ἀβυδὸς ἐναντίον, ἐγγύθι πόντου
γείτονές εἰσι πόλεις. Ἐρως δ' ἀνὰ τόξα τιταίνων
ἀμφοτέραις πτολίεσσι ἓνα ξυνέηκεν δίστον,
ἡίθεον φλέξας καὶ παρθένον· οὐνομα δ' αὐτῶν
20 ἱμερόεις τε Λεάνδρος ἦν καὶ παρθένος Ἡρώ.
Ἡ μὲν Σηστὸν ἔναιεν, ὁ δὲ πτολίεθρον Ἀβύδου,
ἀμφοτέρων πολίων περικαλλέες ἀστέρες ἄμφω,
εἴκελοι ἀλλήλοισι. Σὺ δ', εἴ ποτε κείθι περήσεις,
δίξέ μοι τινὰ πύργον, ὅπη ποτὲ Σηστιᾶς Ἡρῶ
25 ἴστατο λύχνον ἔχουσα καὶ ἡγεμόνευε Λεάνδρου·
δίξέο δ' ἀρχαίης ἀλιηγέα πορθμὸν Ἀβύδου,
εἰσέτι που κλαίοντα μόρον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
Ἀλλὰ πόθεν Λεάνδρος Ἀβυδόθι δώματα ναίων
Ἡροῦς ἐς πόθον ἦλθε, πόθω δ' ἐνέδησε καὶ αὐτήν;
30 Ἡρῶ μὲν χάρισσα, διοτρεφέες αἶμα λαχούσα,
Κύπριδος ἦν ἱέρεια, γάμων δ' ἀδίδακτος εὐῶσα
πύργον ἀπὸ προγόνων παρὰ γείτονι ναίε θαλάσση,
ἄλλη Κύπρις ἄνασσα· σαοφροσύνη δὲ καὶ αἰδοῖ
οὐδέ ποτ' ἀγρομένησι μεθωμίλησε γυναῖξιν,
35 οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἥλικος ἥβης,
μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων·
καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες
ἀλλ' αἰεὶ Κυθήρειαν ἱλασκομένη βασιλειαν,
πολλάκι καὶ τὸν Ἐρωτα παρηγορέεσκε θυηλαῖς
40 μητρὶ σὺν οὐρανῇ, φλογερὴν τρομέουσα φαρέτρην.
Ἄλλ' οὐδ' ὥς ἀλέεινε πυριπνέοντας οἰστούς.

Δὴ γὰρ Κυπρίδῃ πανδήμιος ἦλθεν ἐορτὴ,
τὴν ἀνὰ Σηστὸν ἄγουσιν Ἀδωνίδι καὶ Κυθρεΐῃ,
πανσουδίῃ δ' ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἥμαρ ἱκέσθαι,
45 ὅσοι ναιετάεσκον ἀλίσταφέων σφυρὰ νήσων,

MUSEUS.

MUSÆI

CARMEN

DE HERONE ET LEANDRO.

Dic, dea, occultorum testem lychnum amorum
et nocturnum natatorem per-mare-ducentium nuptiarum
-causa] et concubitus tenebrosus, quem non vidit immor-
talis Aurora,] et Sestum et Abydum, ubi nuptiæ nocturnæ
Herus erant.] Natantemque Leandrum simul et lychnum au-
dio,] lychnum adnuntiantem mandata Veneris
Herus nocte-nubentis pronubum nuntium,
lychnum, amoris signum, quem debebat ætherius Jupiter
nocturnum post certamen *introducere* in cœtum astrorum
atque ipsum appellare pronubam stellam amoris,
quoniam erat administer amatoriarum sollicitudinum
nuntiumque servavit insomnium nuptiarum,
antequam molestum flatibus flaret inimicus ventus.
Agedum mihi modulanti unum simul-cane finem
lychni extincti et pereuntis Leandri.

Sestus erat et Abydus e regione, prope mare;
vicinæ sunt urbes. Cupido autem arcu tento
ambabus urbibus unam simul-immisit sagittam
juvenem urens et virginem: nomen vero eorum
suavisque Leander erat et virgo Hero.
Altera Sestum habitabat, alter oppidum Abydi,
ambarum urbium perpulcræ stellæ ambo,
similes inter-se. Tu vero, si quando illic transieris,
quære mihi quandam turrim, ubi quondam Sestias Hero
stabat lychnum tenens et dux-erat Leandro;
quære autem antiquæ marisonum fretum Abydi
adhuc flens mortem et amorem Leandri.
Verum unde Leander Abydi domos habitans
Herus in amorem venit amoreque devinxit et ipsam?

Hero quidem gratiosa, divinum sanguinem sortita,
Veneris erat sacerdos, nuptiarum vero expers (existens)
turrim avitam ad vicinum habitabat mare,
altera Venus regina; ob-castitatem vero et pudorem
nunquam congregatis conversabatur mulieribus,
neque chorum gratiosum adivit æqualis juventutis,
livorem evitans invidum mulierum;
namque ob pulcritudinem invidæ sunt feminae;
sed semper Cytheream placans reginam
sæpe etiam Cupidinem conciliabat libamentis
matre cum cœlesti, flammearum tremens pharetram.
Sed neque sic evitavit ignem-spirantes sagittas.

Jam enim Venereum populare venit festum,
quod Sesti celebrant Adonidi et Cytheræ,
catervatimque festinabant ad sacrum diem ire,
quod quod habitabant mari-cinctarum extrema insularum,

οἱ μὲν ἄφ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰναλῆς ἀπὸ Κύπρου·
οὐδὲ γυνή τις ἔμεινεν ἐνὶ πτολίεσσι Κυθήρων,
οὐ Λιβάνου θυόεντος ἐνὶ πτερύγεσσι χορεύων·
οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλείπετο τῆμος ἑορτῆς,
50 οὐ Φρυγίης ναέτης, οὐ γείτονος ἀστὸς Ἀβύδου,
οὐδὲ τις ἡϊθέων φιλοπάρθενος· ἥ γὰρ ἐκείνοι,
αἰὲν ὁμαρτήσαντες, ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
οὐ τὸσον ἀθανάτοισιν ἄγειν σπεύδουσι θυηλάς,
ὅσσον ἀγειρομένων διὰ κάλλα παρθενικάων.
55 Ἡ δὲ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπὶ ὤχετο παρθένος Ἡρώ
μαρμαρυγὴν χαρίεντος ἀπαστράπτουσα προσώπου,
οἷά τε λευκοπάρης ἐπαντέλλουσα σελήνῃ.
Ἄκρα δὲ χιονέης φοινίσσεται κύκλα παρειῆς,
ὥς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον· ἥ τάχα φαίης,
60 Ἡροῦς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα φανῆναι·
χροὴν γὰρ μελέων ἐρυθραίνετο· νισσομένης δὲ
καὶ ῥόδα λευκοχίτωνος ὑπὸ σφυρὰ λάμπετο κούρης,
πολλὰ δ' ἐκ μελέων Χάριτες ῥέον. Οἱ δὲ παλαιοὶ
τρεις Χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι· εἷς δὲ τις Ἡροῦς
65 ὀφθαλμὸς γελῶν ἑκατὸν Χάριτεσσι τεθῆλναι.
Ἄτρεκέως ἱέρεϊαν ἐπάξιον εὗρατο Κύπρις.
Ὡς ἡ μὲν περὶ πολλὸν ἀριστεύσασα γυναικῶν
Κύπριδος ἀρήτειρα νέη διεφαίνετο Κύπρις.
Δύσατο δ' ἡϊθέων ἀπαλὰς φρένας· οὐδὲ τις ἀνδρῶν
70 ἦεν, ὃς οὐ μενείανεν ἔχειν ὁμοδέμιον Ἡρώ.
Ἡ δ' ἄρα καλλιθέμεθλον ὅπη κατὰ νηὸν ἄλῃτο,
ἐσπόμενον νόον εἶχε καὶ ὅμματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.
Καὶ τις ἐν ἡϊθείοισιν ἐθαύμασε καὶ φάτο μῦθον·
Καὶ Σπάρτης ἐπέβην, Λακεδαιμόνος ἑδρακον ἄστν,
75 ἦχι μόνον καὶ ἀέθλον ἀκούομεν ἀγλαϊάων·
τοίην δ' οὔ ποτ' ὅπωπα νέην κεδνὴν θ' ἀπαλὴν τε·
καὶ τάχα Κύπρις ἔχει Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων.
Παπαίνων ἐμόγησα, κόρον δ' οὐχ εὖρον ὀπωπῆς.
Αὐτίκα τεθναίνην λεγέων ἐπιβήμενος Ἡροῦς·
80 οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' Ὀλύμπον ἐφιμείρω θεὸς εἶναι
ἡμετέρην παράκοιτιν ἔχων ἐν δώμασιν Ἡρώ.
Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέοικε τὴν ἱέρεϊαν ἀφάσσειν,
τοίην μοι, Κυθήρεια, νέην παράκοιτιν ὀπάσσαις.
Τοῖα μὲν ἡϊθέων τις ἐφώνεεν· ἄλλοθεν ἄλλος
85 ἔλκος ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλει κούρης.
Αἰνοπαθὲς Λεϊάνδρε, σὺ δ', ὥς ἴδες εὐκλέα κούρην,
οὐκ ἔθελες κρυφίοισι κατατρυχεῖν φρένα κέντροις,
ἀλλὰ πυριπνεύστοισι δαμῆς ἀδόκητον οἷστοις
οὐκ ἔθελες ζῶειν περικαλλέος ἄμμορος Ἡροῦς.
90 Σὺν βλεφάρων δ' ἀκτῖσιν ἀέξετο πυρρὸς ἐρώτων,
καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνικητοῦ πυρὸς ὀρμῇ.
Κάλλος γὰρ περίπυστον ἀμωμήτοιο γυναικὸς
δζύτερον μερόπεσσι πέλει πτερόεντος οἷστοῦ·
ὀφθαλμὸς δ' ὁδὸς ἐστὶν· ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων
95 ἔλκος ὀλισθαίνει καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς δδεύει.
Ἐῖλε δέ μιν τότε θάμβος, ἀναιδείη, τρόμος, αἰδώς·
ἔτρεμε μὲν κραδίην, αἰδὼς δέ μιν εἶχεν ἁλῶναι·
θάμβες δ' εἶδος ἄριστον, ἔρωις δ' ἀπενόσφισεν αἰδῶ·
θαρσαλέως δ' ὑπ' ἔρωτος ἀναιδείην ἀγαπάζων

alii ab Haemonia, alii marina e Cypro :
neque mulier ulla remansit in oppidis Cytherorum ,
non Libani odoriferi in summitatibus saltans ;
neque accolarum quisquam deerat tunc festo ,
non Phrygiae incola , non vicinae civis Abydi ,
neque ullus juvenum amans-virginum. Certe enim illi
semper secuti , ubi fama est festi ,
non tantum immortalibus afferre festinant sacrificia ,
quantum congregatarum ob pulcritudinem virginum.

Verum deae per aedem incessit virgo Hero
splendorem gratiosa emittens facie ,
qualis candida-genas exoriens luna.
Summi autem nivae rubebant circuli genae ,
ut rosa e calycibus bicolor : profecto diceres ,
Heros in membris rosarum pratum apparere :
colore enim membrorum rubebat ; euntis vero
etiam rosae candida-indutae-tunica sub talis splendebant
puellae,] multae autem ex membris Gratiae fluebant. Antiqui
vero] tres Gratias mentiti-sunt esse : alteruter enim Herus
oculus ridens centum Gratiis pullulabat.
Profecto sacerdotem dignam nacta-erat Cypria.

Sic quidem multum antecellens feminis
Cypriae sacerdos nova apparebat Cypria.
Subiit autem juvenum teneras mentes ; neque ullus virorum
erat , qui non cuperet habere conjugem Hero.
Illa igitur, bene-fundatam quacunque per aedem vagabatur ,
sequentem mentem habebat et oculos et corda virorum.
Atque unus-et-alter inter juvenes miratus-est et dixit ver-
bum:] Vel Spartam accessi, Lacedaemonis vidi urbem,
ubi contentionem et certamen esse audimus pulcritudinum :
talem autem nondum vidi puellam venerandamque tene-
ramque :] et forte Cypria habet Gratiarum unam juniorum.
Intuendo defessus-sum , satietatem autem non inveni ad-
spiciendi.] Illico moriar, cubile ubi-conscenderim Herus :
non ego in Olympo cupio deus esse
nostram uxorem habens domi Hero.
Sin autem mihi non licet tuam sacerdotem contrectare ,
talem mihi , Cytherea, puellam uxorem praebas.

Talia quidem juvenum unus-et-alter locutus-est : aliunde
alius] vulnus celans insanivit pulcritudine puellae.

Gravia-patiens Leander, tu autem , ut vidisti inclytam
puellam,] nolebas occultis consumere mentem stimulis ,
sed ignem-spirantibus domitus inopinato sagittis
nolebas vivere perpulcræ expers Herus.
Cum oculorum vero radiis augebatur fax amorum
et cor fervebat invicti ignis impetu.
Pulcritudo enim celebris emendatae mulieris
acutior hominibus est veloci sagitta :
oculus autem via est ; ab oculi ictibus
vulnus delabitur et in praecordia viri descendit.
Cepit autem ipsum tunc stupor, impudentia, tremor, pudor :
tremuit quidem in-corde, pudebat vero ipsum capi ,
obstupuit autem forma egregia, amor vero ademit pudorem ;
audacter autem ob amorem impudentiam amplectens

100 ἡρέμα ποσσὶν ἔβαινε καὶ ἀντίον ἵστατο κούρης.
 Λοξὰ δ' ὀπιπτεῦων δολερὰς ἐλέλιξεν ὀπωπὰς,
 νεύμασιν ἀφθόγγοις παραπλάζων φρένα κούρης.
 Αὐτὴ δ', ὡς συνέηκε πόθον δολόεντα Λεάνδρου,
 χαῖρεν ἐπ' ἀγλαΐησιν· ἐν ἡσυχίῃ δὲ καὶ αὐτὴ
 105 παλλάκις ἱμερόεσσεν ἐὼν ἔκρυψεν ὀπωπὴν,
 νεύμασι λαθριδίοις ὑπαγγελέουσα Λεάνδρῳ,
 καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. Ὅ δ' ἐνδοθὶ θυμὸν ἰάνθη,
 ὅτι πόθον συνέηκε καὶ οὐκ ἀπεσεύσατο κούρη.
 Ὅφρα μὲν οὖν Λεῖανδρος ἐδίξετο λάθριον ὥρην,
 110 φέγγος ἀναστελασα κατήϊεν ἐς δύσιν Ἥως·
 ἐκ περάτης δ' ἀνέβαινε βαθύσκιος Ἑσπερος ἀστήρ.
 Αὐτὰρ δ' ἠερσάλειος μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,
 ὡς ἶδε κυανόσκεπλον ἐπιθρῶσκουσαν ὀμίχλην·
 ἡρέμα μὲν θλίβων ῥοδοειδέα δάκτυλα κούρης
 115 βυσσόθεν ἐστονάχιζεν ἀθέσφατον· ἥ δὲ σιωπῇ,
 οἷά τε χωομένη, ῥοδέην ἐξέσπασε χεῖρα.
 Ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλκίφρονα νεύματα κούρης,
 ἠερσάλῃ παλάμῃ πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶνα
 ἔσχατα τιμήμετος ἄγων ἐπὶ κεῦθεα νηοῦ.
 120 Ὅκναλέοις δὲ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθένος Ἥρῳ,
 οἷάπερ οὐκ ἐθέλουσα, τόσῃ δ' ἀνενείκατο φωνήν,
 θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ· [χεῖς;
 Ζεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με, δύσμορε, παρθένον ἔλ-
 λῃν δεῦρο κέλευθον· ἐμὸν δ' ἀπόλειπε χιτῶνα.
 125 Μῆνιν ἐμῶν ἀλέεινε πολυκτεάνων γενετῆρων.
 Κύπριδος οὐ σοὶ ἔοικε θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν·
 παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἰκέσθαι.
 Τοῖα μὲν ἠπειλήσεν, ἔοικότα παρθενικῇσιν.
 Θηλείης δὲ Λεάνδρος ἐπεὶ κλύεν οἷστρον ἀπειλῆς,
 130 ἔγνω πειθομένων σημῆϊα παρθενικῶν.
 Καὶ γὰρ δὲ τ' ἡϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
 κυπριδίων δάρων αὐτάγγελοι εἰσιν ἀπειλαί.
 Παρθενικῆς δ' εὐδομον, εὐχροον αὐχένα κύσας
 τοῖον μῦθον ἔειπε πόθου βεβωλημένος οἷστρον·
 135 Κύπρι φίλῃ μετὰ Κύπριν, Ἀθηναίῃ μετ' Ἀθήνην,
 οὐ γὰρ ἐπιχθονίης ἴσῃν καλέω σε γυναῖξιν,
 ἀλλὰ σε θυγατέρεσσι Διὸς Κρονίωνος ἔϊσκω·
 Ὀλβιος, ὃς σ' ἐφύτευσε, καὶ Ὀλβίῃ, ἥ τέκε, μήτηρ,
 γαστήρ, ἥ σ' ἐλόχευσε, μακαρτάτη. Ἀλλὰ λιτάων
 140 ἡμετέρων ἐπάκουε, πόθῳ ὃν οἶκτειρον ἀνάγκην.
 Κύπριδος ὡς ἱέρεια μετ' ἱεροῦ Κύπριδος ἔργα.
 Δεῦρ' ἴθι, μυστιπολέυε γαμήλια θεσμὰ θεαίνης·
 παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρῆσσειν Ἀφροδίτῃ,
 παρθενικαῖς οὐ Κύπρις ἱαίνεται. Ἦν δ' ἐβελήτης
 145 θεσμὰ θεῆς ἐρόεντα καὶ ὄργια πιστὰ δαῖναι,
 ἔστι γάμος καὶ λέκτρα. Σὺ δ', εἰ φιλέεις Κυθέρειαν,
 θελξινῶν ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων,
 σὸν δ' ἰκέτην με κόμιζε καὶ, ἣν ἐβέλῃς, παρακοίτην,
 τὸν σοὶ Ἑρως ἡγρευσεν ἑοῖς βελέεσσι κιχῆσας.
 150 Ὡς θρασὺν Ἡρακλῆα θοὸς χρυσόδραπς Ἑρμῆς
 θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰαρδανίην ποτὶ νύμφην.
 Σοὶ δέ με Κύπρις ἔπεμπε, καὶ οὐ σοφὸς ἡγάγεν Ἑρμῆς.
 Παρθένος οὐ σε λέληθεν ἀπ' Ἀρκαδίας Ἀταλάντη,

tacite pedibus incessit et e regione constitit puellæ.
 Oblique autem intuens dolosos torquebat oculos,
 nutibus mutis seducens mentem puellæ.
 Ipsa vero, ut sensit amorem dolosum Leandri,
 gavisæ est suam ob pulcritudinem; tacite vero et ipsa
 sæpe gratam suam occultuit faciem,
 nutibus occultis clam-nuntians Leandro,
 et rursus eam acclinavit. Ille vero intus animo gaudebat,
 quod desiderium suum senserit neque renuerit puella.
 Dum igitur Leander quærebat occultam horam,
 lucem contrahens descendit ad occasum dies,
 e regione autem adparuit umbrosa Hesperus stellæ
 Sed ipse audacter adibat prope puellam,
 ut vidit atratas ingruentes tenebras:
 tacite quidem premens roseos digitos puellæ,
 ex-imo suspirabat vehementer; illa vero silentio,
 tanquam irascens, roseam retraxit manum.
 Ut vero amata sensit remissos nutus puellæ,
 audaci manu artificiosam traxit tunicam
 extrema venerandi ducens ad penetralia templi.
 Pigris autem pedibus sequebatur virgo Hero,
 tanquam nolens, talemque emisit vocem
 femineis verbis minans Leandro:
 Hospes, quid insanis? quid me, infelix, virginem tra-
 his? alia ito via, meamque remitte vestem.
 Iram meorum evita locupletum parentum.
 Cypriæ non te decet deæ sacerdotem contrectare;
 virginis ad lectum nullo-pacto licet pervenire.
 Talia quidem minata est, convenientia virginibus.
 Feminearum autem Leander ubi audivit furorem minarum,
 cognovit persuasarum signa virginum.
 Etenim quum juvenibus minantur feminae,
 venerearum consuetudinum nuntia sunt minæ.
 Virginis autem odoratam pulcri-coloris cervicem osculatus
 tale verbum dixit desiderii ictus furore:
 Venus cara post Venerem, Minerva post Minervam,
 non enim terrestribus æqualem voco te mulieribus,
 sed te filiabus Jovis Saturnii comparo;
 beatus, qui te genuit, et beata, quæ peperit, mater,
 venter, qui te enixus est, beatissimus. Sed preces
 nostras exaudi, amorisque miserere necessitatis.
 Veneris utpote sacerdos exerce Veneris opera.
 Huc ades, mysterio-initiare nuptialibus legibus deæ:
 virginem non decet ministrare Veneri,
 virginibus non Cypria gaudet. Si vero volueris
 instituta deæ amabilia et cerimonias veras scire,
 sunt nuptiæ et lecti. Tu autem, si amas Venerem,
 mulcentium-mentem amplectere suavem legem amorum,
 tuumque servum supplicem me accipe et, si velis, conjugem,
 quem tibi Cupido venatus est suis sagittis assecutus.
 Sic audacem Herculem celer auream-gestans-virgam Mer-
 curius] servitum duxit Iardaniam ad puellam.
 Tibi vero me Cypria misit, neque sapiens adduxit Mercu-
 rius.] Virgo non te latet ab Arcadia Atalanta,

- ἥ ποτε Μειλανίωνος ἐρασσαμένου φύγεν εὐνὴν,
 155 παρθενίης ἀλέγουσα· χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
 τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῃ θέτο πάσῃ.
 Πείθεο καὶ σὺ, φίλῃ, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρῃς.
 *Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀναινομένης φρένα κούρης,
 θυμὸν ἐρωτοτόχοισι παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις.
 160 Παρθενικὴ δ' ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπὴν,
 αἰδοῖ ἐρυθρίωσαν ὑποκλέπτουσα παρείην,
 καὶ χθονὸς ἔξεεν ἄκρον ὑπ' ἔχνεσιν, αἰδομένη δὲ
 πολλάκις ἀμφ' ὤμοισιν ἔδον συνέργε χιτῶνα.
 Πειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα, παρθενικῆς δὲ
 165 πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόσχεσίς ἐστι σιωπῇ
 *Ἦδ' καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων,
 θερμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρβένος Ἡρῶ,
 κάλλει δ' ἱμερόεντος ἀνεπτοίητο Λεάνδρου.
 *Ὅφρα μὲν οὖν ποτὶ γαίαν ἔχεν νεύουσαν ὀπωπὴν,
 170 τόφρα δὲ καὶ Λειάνδρος ἐρωμανέεσσι προσώποις
 οὐ κάμεν εἰσορώων ἀπαλόχροον αὐχένα κούρης.
 *Ὅφ' δὲ Λειάνδρῳ γλυκερὴν ἀνενεῖκατο φωνὴν
 αἰδοῦς ὕγρὸν ἔρευθος ἀποστάζουσα προσώπου·
 Ξεῖνε, τεοῖς ἐπέεσσι τάχ' ἂν καὶ πέτρον ὀρίναις·
 175 Τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐοίδαξε κελεύθους;
 οἱ μοι! τίς σ' ἐκόμισσεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαίαν;
 Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγγασ'· πῶς γὰρ ἀλήτης
 ξείνος ἔων καὶ ἄπιστος, ἐμῇ φιλότῃ μιγείης;
 *Ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεσθαι γάμοις δόισι πελάσσαι·
 180 οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν· ἦν δ' ἐβελήσης
 ὡς ξείνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μῖμνειν,
 οὐ δύνασαι σκοπέεσσαν ὑποκλέπτειν Ἀφροδίτην.
 Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος· ἐν δὲ σιωπῇ
 ἔργον ὅπερ τελεῖ τις, ἐνὶ τριόδοισιν ἀκούει.
 185 Εἰπέ δὲ, μὴ κρύψῃς, τὸν οὖνομα καὶ σέο πάτρην.
 Οὐ γὰρ ἐμόν σε λέλθην, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρώ.
 Πύργος δ' ἀμφιβόητος ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης,
 ὧ ἐνὶ ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνῃ
 Σησιτιάδος περὶ πόλιν ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας
 190 γείτονα πόντον ἔχω στυγεραῖς βουλήσι τοκήων.
 Οὐδὲ μοι ἐγγὺς ἔασιν διμήλικες, οὐδὲ χορεῖαι
 ἡϊθέων παρέασι· αἰεὶ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ Ἡῶ
 ἐξ ἁλὸς ἡνεμόεντος ἐπιβρέμει οὐασιν ἡχή.
 *Ὡς φαιμένη ροδέην ὑπὸ φάρει κλέπτε παρείην,
 195 ἐμπάλιν αἰδομένη, σφετέροις δ' ἐπειμέμετο μύθοις.
 Λειάνδρος δὲ πόθου βεβλημένος ὅς ἐϊ κέντρῳ
 φράζετο, πῶς κεν ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.
 *Ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις Ἔρως βελέεσσι ἑαμάσας
 καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκέσσειται· οἷσι δ' ἀνάσσει,
 200 αὐτὸς δὲ πανδομάτῳ βουληφόρος ἐστὶ βροτοῖσιν.
 Αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε Λειάνδρῳ.
 *Ὅφ' δ' ἄλαστήσας πολυμήχανον ἐννεπε μῦθον·
 Παρθένε, σὸν δι' ἔρωτα καὶ ἄγριον οἶδμα περήσω,
 εἰ πυρὶ παρπλάζοιτο καὶ ἄπλοον ἔσσειται ὕδωρ.
 205 Οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα τέλιν μετανεύμενος εὐνὴν,
 οὐ βρόμον ἡχέηντα περιπτύσσοιμι θαλάσσης.
 *Ἄλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορέυμενος ὕγρὸς ἀκοίτης

- quæ olim Milanionis amantis fugit cubile,
 virginitatem curans; irata autem Venere,
 quem prius non amavit, eum in corde posuit toto.
 Persuadere et tu, cara, ne Veneri iram excites.
 Sic fatus persuadendo-flexit recusantis mentem puellæ,
 animum amorem-parientibus seducens (in) verbis.
 Virgo autem tacita in terram defixit oculos,
 pudore rubefactam abscondens genam,
 et terræ radebat summum subter vestigia, pudibunda autem
 sæpe circa humeros suam contraxit vestem.
 Persuasionis enim hæc omnia prænuntia; virginis autem
 persuasæ ad lectum promissio est silentium.
 Jam et suavamarum susceperat stimulum amorum,
 urebatur autem cor dulci igne virgo Hero,
 pulcritudineque gratiosi stupescebat Leandri.
 Quando igitur in terram habebat inclinatos oculos.
 tum et Leander amore-furentibus oculis
 non defatigabatur spectando teneræ-cutis cervicem puellæ.
 Tandem autem Leandro suavem emisit vocem Hero
 verecundia madidum ruborem stillans a-facie:
 Hospes, tuis verbis fortasse et lapidem moveas.
 Quis te fallentium verborum docuit vias?
 hei mihi! quis te duxit meam in patriam terram?
 Hæc vero omnia frustra locutus-es: quomodo enim, vagus
 hospes existens et incertus, meo amori miscearis?
 Palam non possumus nuptiis legitimis jungi;
 non enim meis parentibus id placuit; si autem voles
 ut hospes vagabundus mea in patria manere,
 non potes obtectam celare Venerem.
 Lingua enim hominum amans-conviciorum: in silentio
 autem] opus quod perficit aliquis, in triviis audit.
 Dic vero, ne celes, tuum nomen et tuam patriam.
 Non enim meum te latet: mihi vero nomen inclytum Hero.
 Turris autem circumsona mea domus ad-cælum-tendens,
 in qua habitans cum ancilla quadam sola
 Sestiensem ante urbem super profundas-undas-habentia
 littora] vicinum pontum habeo odiosis consiliis parentum.
 Neque me prope sunt æquales, neque choreæ
 juvenum adsunt; sed semper noctu et interdiu
 ex mari ventoso insonat auribus sonitus.
 Sic fata roseam sub veste celabat genam
 rursus pudefacta, suaque increpabat verba.
 Leander autem cupidinis percussus acuto stimulo
 cogitabat, quomodo amoris certaret certamen.
 Virum enim varius-consiliis Amor sagittis domans
 etiam rursus viri vulnere medetur; quibus vero dominatur,
 ipse omnium-domitor consiliarius est mortalibus.
 Ipse etiam ardenti tunc auxiliatus-est Leandro.
 Tandem igitur ingemens solers dixit verbum:
 Virgo, tuum propter amorem etiam asperam undam
 transibo,] etsi igni ferveat et innavigabilis fuerit aqua.
 Non tremo gravem undam tuum adiens cubile,
 non fremitum sonantem exhorresco maris.
 Sed semper per noctem vectus madidus maritus

- νήξομαι Ἑλλήσποντον ἀγάρρουν· οὐχ ἔκαθεν γὰρ
ἀντία σείο πόλῃος ἔχων πτολίεθρον Ἀβύδου.
- 210 Μοῦνον ἔμοί τινα λύχνον ἀπ' ἡλιβάτου σέο πύργου
ἐκ περάτης ἀνάφαινε κατὰ κνέφας, ὅφρα νοήσας
ἔσσομαι δλακὰς Ἐρωτος ἔχων σέθεν ἀστέρα λύχνον.
Καί μιν ὀπιπτεύων δύντ' ὀψομαι οὔτε Βοώτην,
οὐ θρασὺν Ὀρίωνα καὶ ἄβροχον δλακὸν Ἀμάξης·
- 215 πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν δρμον ἰκοίμην.
Ἄλλὰ, φίλῃ, πεφύλαξο βαρυπνέοντας ἀήτας,
μὴ μιν ἀποσβέσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν δλέσσω,
λύχνον, ἐμοῦ βιότοιο φασεσφόρον ἡγεμονῆα.
Εἰ ἔτεδ' ὃν ἐθέλεις ἐμὸν οὔνομα καὶ σὺ δαῖναι,
220 οὔνομά μοι Λεῖανδρος, εὖστεφάνου πόσις Ἴηρος.
Ὡς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι,
καὶ νυχτὴν φιλότῃ καὶ ἀγγελίῃν ὑμεναίων
λύχνου μαρτυρήσιν ἐπιστάσαντο φυλάξειν,
ἡ μὲν φῶς τανύειν, ὃ δὲ κύματα μακρὰ περῆσαι.
- 225 Παννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων
ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίσθησαν ἀνάγκῃ,
ἡ μὲν ἐδὼν ποτὶ πύργον, ὃ δ' ὄρφναίην ἀνὰ νύκτα
μῆτι παραπλάζοιτο, λαβὼν σημήϊα πύργου,
πλῶε βαθυκρήτιδος ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀβύδου.
- 230 Παννυχίων δ' ὀάρων κρυφίους ποθέοντες ἀέθλους
πολλάκις ἡρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρφνην.
Ἦδη κυανόπεπλος ἀνέδραμε Νυκτὸς ὀμίχλῃ
ἀνδράσιν ὕπνον ἀγούσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ·
ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἡϊόνεσσι θαλάσσης
- 235 ἀγγελίῃν ἀνέμιμνε φαινομένην ὑμεναίων
μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύστοιο δοκεῦν,
εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόπον ἀγγελιώτην.
Ὡς δ' ἴδε κυανέης λιποφειγγέα νυκτὸς ὀμίχλῃν
Ἡρῶ, λύχνον ἔφαιεν· ἀναπτομένοιο δὲ λύχνου,
240 θυμὸν Ἐρωκς ἔφλεξεν ἐπείγομένοιο Λεάνδρου·
λύχνη καιομένη συνεαίετο· παρ δὲ θαλάσση
μαινομένων βοθίων πολυηχία βόμβον ἀκούων
ἔτρεμε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ θάρσος αἰέρας
τοίοισι προσέλεκτο παρηγορέων φρένα μύθοις [σης
- 245 Δεινὸς Ἐρωκς, καὶ πόντος ἀμειλιχος· ἀλλὰ θαλάσ-
ἐστὶν ὕδωρ, τὸ δ' Ἐρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμυχον πῦρ.
Λάξω πῦρ, κραδίη, μὴ δεῖδιθι νήχυτον ὕδωρ.
Δεῦρό μοι εἰς φιλότῃ· τί δὴ βοθίων ἀλεγίζεις;
ἀγνώσσεις, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορός ἐστι θαλάσσης
- 250 καὶ κρατέει πόντοιο καὶ ἡμετέρων ὀδυνάων;
Ὡς εἰπὼν μελέων ἐρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον
ἀμφοτέραις παλάμησιν, ἐφ' ὃ ἔσφιγξε καρήνῃ,
ἡϊόνος δ' ἐξῴρτο, δέμας δ' ἔβρυψε θαλάσση.
Λαμπομένου δ' ἔσπευδεν αἰεὶ κατεναντία λύχνου,
255 αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόστολος, αὐτόματος νῆυς.
Ἡρῶ δ', ἡλιβάτοιο φασεσφόρος ὑψόθι πύργου,
λευγαλῆς αὐρῇσιν ὅθεν πνεύσειεν ἀήτης,
φάρει πολλάκι λύχνον ἐπέσκεπεν, εἰσόκε Σηστοῦ
πολλὰ καμῶν Λεῖανδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτῇν.
- 260 Καί μιν ἐδὼν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυράων
νυμφὸν ἀσθμαίνοντα περιπτύξασα σιωπῇ,

natabo per-Hellespontum valde-fluentem : non longe enim
e-regione tuæ urbis habeo oppidum Abydi.

Tantum mihi quendam lychnum ab excelsa tua turri
e regione ostende per tenebras, ut illum intuens
sim navis Amoris habens tuum stellam lychnum.
Et ipsum observans occidentem spectabo neque Booten,
non asperum Orionem et non-immadescensem tractum
Plaustri :] patriæ oppositæ ad dulcem portum veniam.
Sed, cara, cave graviter-flantes ventos,
ne ipsum exstinguant, et statim animam perdam,
lychnum, meæ vitæ luciferum ducem.
Si vere autem vis meum nomen et tu scire,
nomen mihi Leander, pulcre-coronatæ conjux Herus.

Sic hi quidem clandestinis nuptiis constituebant misceri,
et nocturnum amorem et nuntium nuptiarum
lychni testimoniis pacti-sunt servare
illa quidem lucernam extendere, hic autem undas latas
transire.] Pervigilia autem exsecuti insomnium nuptiarum
a-se inviti separati-sunt necessitate,
ea quidem suam ad turrim, hic autem, tenebrosam per
noctem] ne-quid erraret, capiens signa turris
natabat profunde-fundatæ ad magnum populum Abydi.
Nocturnarum vero consuetudinum clandestina desideran-
tes certamina] sæpe optarunt, ut-venirent thalamum-ornan-
tes tenebræ.] Jam atrata surrexit Noctis caligo
viris somnum afferens, at non ardenti Leandro;
sed is multifremi apud littora maris
nuntium opperiebatur lucentem nuptiarum,
signum lychni lugubris observans
lectique clandestini procul-speculantem nuntium.
Ut vero vidit nigræ luminis-expertem noctis caliginem
Hero, lychnum ostendit : accenso vero lychno
animum Amor ussit festinantis Leandri ;
lychno ardente una-ardebat : ad mare autem
insanarum undarum multisonum fremitum audiens
tremebat quidem primo, postea vero audaciam attollens
talibus adloquebatur exhortans mentem verbis :

Gravis Amor et mare inplacabile : sed maris
est aqua, Amoris vero me urit intestinus ignis.
Assume ignem, cor, ne time effusam aquam.
Ades mihi ad amorem ; cur fluctus curas ?
ignorasne, quod Cypria nata sit e-mari,
et dominetur ponto et nostris doloribus ?

Sic fatus membris amabilibus exuit vestem
ambabus manibus suoque adstrinxit capiti,
littoreque exsiluit corpusque dejecit in-mare.
Splendentem vero festinabat semper adversus lychnum
ipse (existens) remex, ipse-classis, ipse-sibi navis.

Hero autem alta lucifera in turri,
perniciosis auris undecunque spirabat ventus,
veste sæpe lychnum tegebat, donec Sesti
multum fatigatus Leander venit ad portuosum littus.
Et ipsum suam ad turrim deduxit ; ante fores vero
sponsum anhelantem complexa silentio,

ἀφροκόμους βράχιμυγας ἔτι στάζοντα θαλάσσης,
 ἤγαγε νυμφοκόμοιο μυχοὺς ἐπὶ παρθενεῶνος,
 καὶ χροὰ πάντα κάθηρε, δέμας δ' ἔχριεν ἐλαίῳ
 265 εὐόδμῳ, ῥιδέῳ, καὶ ἀλίπνοον ἔσβεσεν ὀδμήν.
 Εἰσέτι δ' ἀσθμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
 νυμφίον ἀμυγυθεῖσα φιλήνορας ἔαχε μύθους·
 Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἃ μὴ πάυε νυμφίος ἄλλος,
 νυμφίε, πολλὰ μόγησας· ἄλλης νύ τοι ἄλμυρὸν ὕδωρ
 270 ὀδμή τ' ἰχθυόεσσα βαρυγδούποιο θαλάσσης·
 δεῦρο, τεοὺς ἰδρῶτας ἑμοῖς παρακάθεο κόλποις.
 Ὡς ἡ μὲν τὰδ' ἔειπεν· ὁ δ' αὐτίκα λύσατο μίτρην,
 καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστονόου Κυθερείης.
 Ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος· ἦν λέχος, ἀλλ' ἄτερ β-
 275 οὐ Ζυγίην Ἥρην τις ἐπευφήμησεν αἰοδός· [μῶν·
 οὐ δαίδων ἤστραπτε σέλας θαλαμηπολὸν εὐνήν·
 οὐδὲ πολυσκάρθμῳ τις ἐπεσκίρτησε χορείῃ,
 οὐχ ὑμέναιον αἶσε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ·
 ἀλλὰ λέχος στορέσασα τελεσσιγάμοισιν ἐν ὥραις
 280 Σιγῇ παστὸν ἔπηξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' Ὀμήλῃ,
 καὶ γάμος ἦν ἀπάνευθεν αἰδομένων ὑμεναίων.
 Νῦξ μὲν ἦν κείνοισι γαμοστολός, οὐδέ ποτ' Ἥως
 νυμφίον εἶδε Λεάνδρον ἀριγνώτοις ἐνὶ λέκτροις·
 νήχετο δ' ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀβύδου
 285 ἐννυχίῳ ἀκόρητος ἔτι πνεῖων ὑμεναίων.
 (285) Ἥρῳ δ' ἑλκεσίπεπλος, εὐὸς λήθουσα τοκῆς,
 παρθένος ἡματίῃ, νυχίῃ γυνή. Ἀμφότεροι δὲ
 πολλὰκις ἠρήσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν Ἥω.
 Ὡς οἱ μὲν φιλότῃτος ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην
 290 κρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων Κυθερείῃ.
 (290) Ἀλλ' ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, οὐδ' ἐπὶ δῆρὸν
 ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων·
 ἀλλ' ὅτε παγνήντος ἐπήλυθε χείματος ὥρη
 φρικαλέας δονέουσα πολυστροφάλιγας ἀέλλας,
 295 βένθεα δ' ἀστήριχτα θεμειλιά θ' ὑγρὰ θαλάσσης
 (295) χειμέριοι πνεῖοντες αἰεὶ στυφέλιζον αἴηται,
 λαίλαπι μαστίζοντες ὄλην ἅλα· τυπτομένης δὲ
 ἤδη νῆα μέλαιναν ἀνέλκυσε διχθαδί χέρσῳ
 χειμερίην καὶ ἄπιστον ἀλυσκάζων ἅλα ναύτης.
 300 Ἀλλ' οὐ χειμερίης σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης,
 (300) καρτερόθυμε Λεάνδρε· διακτορίῃ δὲ σε πύργου,
 ἡθάδα σημαίνουσα φασσφορίην ὑμεναίων,
 μαινομένης ὥτρυνεν ἀφειδότησαντα θαλάσσης,
 νηλεῖς καὶ ἄπιστος· ὀφελλε δὲ δύσμορος Ἥρῳ
 305 χείματος ἱσταμένοιο μένειν ἀπάνευθε Λεάνδρου
 (305) μηκέτ' ἀναπτομένη μινυύριον ἀστέρα λέκτρων.
 Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βιήσατο· θελγομένη δὲ
 Μοιράων ἀνέφαινε, καὶ οὐκέτι δαλὸν Ἑρώτων.
 Νῦξ ἦν, εὖτε μάλιστα βαρυπνεῖοντες αἴηται,
 310 χειμερίαις πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες αἴηται,
 (310) ἄθρόον ἐμπίπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Δὴ τότε καὶ Λεάνδρος ἐθήμονος ἐλπίδι νύμφης
 δυσκελᾶδων πεφόρητο θαλασσαίων ἐπὶ νώτων.
 Ἦδη κύματι κύμα κυλίνδετο, σύγχυτο δ' ὕδωρ·
 315 αἰθερί μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἡχῇ

spumeas-ex-capillis guttas adhuc stillantem maris,
 duxit sponsam-ornantis ad penetralia virginalis-cubiculi,
 et cutem totam abstersit, corpusque unxit oleo
 bene-olenti, roseo, et mare-spirantem exstinxit odorem.
 Adhuc autem anhelantem alto-stratis in lectis
 sponsum circumfusa blanda clamabat verba :

Sponse, multa tulisti, quæ non passus est sponsus alius,
 sponse, multa tulisti : satis nunc tibi salsæ aquæ
 odorisque piscosi graviter-fremitis maris :
 agedum, tuos sudores meo deponere in-sinu.

Sic ea quidem hæc locuta-est ; ille vero statim solvit
 zonam,] et leges inierunt benevolæ Cythereæ.
 Erant nuptiæ, sed sine-choreis ; erat lectus, sed sine-hy-
 minis ;] non jugalem Junonem quisquam invocavit poeta ;
 non tædarum illuminabat splendor nuptialem lectum ;
 neque peragili quisquam saltavit chorea,
 non hymenæum cantavit pater et veneranda mater ;
 sed lectum sternens perficientibus-nuptias in horis
 Silentium thalamum construxit, sponsamque-ornavit Ca-
 ligo,] et nuptiæ erant absque cantatis hymenæis.
 Nox quidem erat illis nuptiarum-ornatrix, neque nunquam
 Aurora]sponsum vidit Leandrum valde-notis in lectis :
 natabat autem oppositæ rursus ad populum Abydi
 nocturnos insatius adhuc spirans hymenæos :
 Hero autem longa-induta-veste, suos latens parentes
 virgo interdiu, noctu erat mulier : utrique autem
 sæpe optarunt, ut-descenderet ad occasum dies.

Sic hi quidem amoris abscondentes necessitatem
 occulta delectabantur inter-se Venere.
 Sed exiguum vixerunt tempus, nec diu
 invicem fruebantur multivagis nuptiis.
 Sed quando pruinosæ venit hiemis hora
 horrendas commovens multarum-vortiginum procellas,
 profunditates instabiles fundamentaque madida maris
 hiemales spirantes semper quassabant venti
 turbine verberantes totum mare : vapulante autem eo
 jam navem nigram subduxit utramque in terram
 hiemale et perfidum vitans mare nauta.
 Sed non hiberni te timor coorcebat maris,
 magnanime Leander : nuntius vero te turris,
 consuetam monstrans lucem nuptiarum,
 furentis impulit securum maris,
 crudelis et perfidus. Debebat autem infelix Hero
 hieme instante manere sine Leandro
 non-amplius accendens brevis-temporis stellam lecti.
 Sed amor et fatum cogeabat ; allecta autem amore
 Parcarum ostendebat, non amplius facem Amorum.

Nox erat, quum maxime spirantes venti,
 hiemalibus flatibus jaculantes venti,
 cunctim irruunt in littus maris.
 Jam tunc etiam Leander consuetæ spe sponsæ
 valde-sonanti ferebatur maris in dorso.
 Jam ab-unda undaolvebatur, accumulabatur vero aqua ;
 ætheri miscebatur pontus ; concitabatur undique fremitus

(315) μαρναμένων ανέμων· Ζεφύρῳ δ' ἀντέπνεεν Εὖρος,
καὶ Νότος ἐς Βορέην μεγάλας ἀφῆκεν ἀπειλάς·
καὶ κτύπος ἦν ἁλίαςτος ἐρισμαράγοιο θαλάσσης.
Αἰνοπαθὴς δὲ Λεάνδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις
320 πολλάκι μὲν λιτάνευσε θαλασσαῖν Ἀφροδίτην,
(320) πολλάκι δ' αὐτὸν ἀναχτα Ποσειδάωνα θαλάσσης·
Ἀτθίδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·
ἀλλὰ οἱ οὐτις ἀρηγεν, Ἔρως δ' οὐκ ἤρκεσε Μοίρας.
Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντέϊ κύματος ὄρμῃ
325 τυπτόμενος πεφόρητο, ποδῶν δέ οἱ ὤκλασεν ὄρμη,
(325) καὶ σθένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμάων.
Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔβρεε λαιμῷ,
καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον ἀμαιμαχέτου πῖεν ἄλμης·
καὶ δὴ λύχνον ἀπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης,
330 καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρου.
(330) Ἡ δ', ἔτι δηθύνοντος, ἐπ' ἀγρύπνοισιν ὄπωπαῖς
ἴστατο κυμαίνουσα πολυκλαύτοιςι μερίμναις.
Ἦλυθε δ' Ἡριγένεια, καὶ οὐκ ἴδε νυμφίον Ἡρώ.
Πάντοθι δ' ὄμμα τίτταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
335 εἶπον ἐσαθρήσειεν ἀλώμενον θν παρακοίτην,
(335) λύχνου σθεννυμένοιο. Παρὰ κρηπίδα δὲ πύργου
θρυπτόμενον σπιλάδεσσιν ἐτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην,
δαίδαλεον ῥήξασα περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ῥοιζηδὸν προκάρηνος ἀπ' ἡλιθάτου πέσε πύργου.
340 Καὶ δ' Ἡρὼ τέθνηκεν ἐπ' ὀλλυμένῳ παρακοίτῃ,
(340) ἀλλήλων δ' ἀπόναντο καὶ ἐν πυμάτῃ περ ὀλέθρῳ.

pugnantium ventorum : Zephyro enim contra-spirabat
Eurus] et Notus in Boream magnas immisit minas ;
et fragor erat continuus valde-strepentis maris.
Gravia-passus autem Leander implacabilibus in gurgitibus
sæpe quidem precabatur marinam Venerem ,
sæpe autem ipsum regem Neptunum maris ;
Atthidis non Boream immemorem reliquit nymphæ :
sed ipsi nullus auxiliatus-est, Cupido autem non coercuit
Parcas.] Undique autem accumulati male-obvio fluctus
impetu] percussus ferebatur, pedum autem ei defecit vigor,
et vis fuit immobilis non-quiescentium manuum.
Multa autem spontanea effusio aquæ fluebat in-guttur ,
et potum nequam impetuososi potavit salsi-maris :
et jam lychnum perfidum exstinxit amarus ventus ,
et animam et amorem multum-passi Leandri.
Illa autem, eo adhuc morante , vigilibus oculis
stabat fluctuans luctuosis curis.
Venit autem Aurora , et non vidit sponsum Hero.
Ubique autem oculos dirigebat in lata dorsa maris
sicubi conspiceret errantem suum maritum ,
lychno exstincto. Apud fundamentum vero turris
dilaniatum scopulis ut vidit mortuum maritum ,
artificiosam disrumpens circa pectora tunicam
violenter præceps ab excelsa cecidit turri.
At Hero periit super mortuo marito ,
se-invicem vero fructi-sunt etiam in ultima pernicie.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

Ἀβυδος, ἡ, Asiae urbs ad Hellespontum e regione Sesti, 4, 16; Leandri patria, 21, 26, 28 (Ἀβυδοῦ); ejus cives Sestum profecti sunt Veneris festum celebraturi, 50; 209; huc Leander ante lucem revertebatur nocte in Herus concubitu transacta, 229, 283.
Ἀδωνις, ἰδος, ὁ, Adonis, cui Venerique festos dies Sesti agebant, 43.
Ἀθηνᾶ, ἡ, 135; vid. Ἀθήνη.
Ἀθήνη et Ἀθηναίη, ἡ, Minerva, 135.
Αἰμονίη, ἡ, Haemonia, i. e. Thessalia. Inde homines Sestum confluerunt festo Veneris interfuturi, 46.
Ἀμαξα, ἡ, Plaustrum sidus (Septentrio), 214.
Ἀρκαδίη, ἡ, Arcadia, Atalantæ patria, 153.
Ἀταλάντη, ἡ, Milanionem maritum, quem antea repudiaverat, dein Venere irata amore complexa est ardentissimo, 153, sqq.
Ἀτθίς, ἰδος, ἡ, adj. fem., Atthis, Attica; ὤμνη, virgo Attica, Orithyia, (e Borea mater Calais ac Zethæ), 324; conf. Βορέης.
Ἀφροδίτη, ἡ, Venus, 6; cujus sacerdos Hero erat, 31, 66, 68; sacrificiis sæpe placata ab Hero, 38; cui festum celebrabatur Sesti, 42 sqq.; 143; Atalantæ irata, 155; 182; e mari orta, 249; ejus auxilium Leander implorat transiens Hellespontum procellis agitatam, 319.

B.

Βορέης, ὁ, Boreas ventus, 316; a Leandro Hellespontum procellosum tranante invocatus et de amoribus Orithyiae admonitus, 321.
Βώτης, ὁ, Bootes stella, 213.

E.

Ἑλλήσποντος, ὁ, Hellespontus, quem se nando trajecturum Leander promittit puellæ amatæ, 208.
Ἑρμῆς, ὁ, Mercurius, Herculem ad Omphalen duxit, 150, 152.
Ἔρως, ὁ, Amor, Hero ac Leandrum sagittis suis vulnerat, 17 sqq.; libamentis ab Hero sæpe placatus, 39, 149, 197; vulneribus, quæ infixit, ipse medetur auxiliando amantibus, 198 sqq.; 212, 240, 245, 246, 322; cf. Ἐρωτας, Amores, 307.
Ἑσπερος, ὁ, Hesperus stella, 111.
Εὐρος, ὁ, Eurus ventus, 315.

Z.

Ζεὺς, Διὸς, ὁ, Juppiter, 8, 137.
Ζέφυρος, ὁ, Zephyrus ventus, 315.
Ζυγίη, ἡ, Jugalis, epitheton Junonis pronubæ, 275.

H.

Ἡρακλῆς, ἦος, ὁ, Hercules, a Mercurio ductus ad Omphalen, cui serviret, 150.

Ἥρα, ἡ, Juno; Ζυγίη (pronuba), quam in hymenais invocabant, 275.

Ἡριγένεια, ἡ, (mane nata), Aurora, 332.

Ἡρώ, οὗς, ἡ, 4, 7; Cupidinis telo percussa, 17 sqq.; Sestias, 20 sq., 24; 29; Veneris sacerdos, in turri maritima habitans, pulcritudine insignis et casitate, 30 sqq.; ejus venustas fusius describitur 55 sqq., 60, 64; omnium juvenum admirationem movet ac libidinem, 69 sqq., 79, 81, Leandri amorem, 89; Leandrum in templi penetralia secuta, 120, amanti minatur, 122 sqq., mox amorem silentio primum, 158 sqq., 167, tum diserte profitetur, simul exponens de parentibus, de timore, ne amoris mysterium aperiatur, de nomine suo (186) ac domicilio, turri maritima, 174-195; 220; ex pacto cum Leandro inito sub noctem lychnum de alta turri protendit, 239, 256; quomodo exceperit sponsum, 260-271; cum ipso concubuit, 272 sqq., clam parentibus, 286; 304; per noctem hiemalem sponso frustra expectato, ejus cadavere in scopulis ad turris radices mane conspecto, de turri se præcipitat, 331-333-341.

Ἡώς, οὗς, ἡ, Aurora, 3, 281; Dies, 110, 192, 287.

I.

Ἰαρδάνιος, adj. Ἰαρδανίη ὤμνη, Iardania puella, Iardania filia, Omphale, ad quam Mercurius Herculem duxit, 151.

K.

Κρονίων, ὦος, ὁ, Saturni filius, Juppiter, 137.
Κυβέρις, ἡ, Venus, 38, 43, 83, 146, 273, 289; vid. Ἀφροδίτη.
Κύθηρα, τὰ, Cythera insula, unde multi homines Sestum confluerunt festum Veneris celebraturi, 47.
Κυπρίδιος, adj., Veneris; Κυπρίδι ἑορτή, festum Veneris, Sesti celebratum, 42; Κυπρίδιοι ἄνθρωποι, consuetudo Veneris, 132.
Κύπρις, ἰδος, ἡ, Venus, 31, 33, 66, 68, 77, 126, 135, 141, 144, 152, 157, 249; vid. Ἀφροδίτη.
Κύπρος, ἡ, Cyprus insula, cujus incolæ Sestum se contulerunt frequentes festum Veneris celebraturi, 46.

Λ.

Λακεδαίμων, ὄνος, ἡ, Lacedæmon s. Sparta urbs, 74; vid. Σπάρτη.

Λεάνδρος et Λείανδρος, ὁ, Leander, 5, 15; Abydenus, 20 sq., 28; Cupidinis sagitta ictus, 17 sqq.; 25, 27; Herus amore ardet, 86 sqq.; 103, 106; prima nocte virginem amatam in templum trahit, 109-122; puellæ minis minime perterritus, 129, amorem ab ipsa flagitat, 135-157; 168, 170, 172, 196, 201; virgini facile victæ se per noctes Hellespontum tranaturum promittit, lychnumque in alta turri accendi jubet indicem viæ, 203-220; quomodo per mare naverit ex pacto, 233-240-259; quomodo exceptus fuerit a sponsa, 260 sqq., no-

clesque cum ipsa transegerit, 272 sqq.; ante lucem Aby-
dum revertitur nando, 283 sqq.; hieme tempestatibus
non perterritus, 301; 305; tandem per noctem procel-
losam viribus deficientibus, diis frustra invocatis, ly-
chno extincto, mortuus in scopulos undis jactus prope
turrin Herus, 309-312-319-330.

Αἰανδρος, δ, 28, 86, 109, 170, 172, 196, 220, 259, 311;
vid. Λέανδρος.

Αἶθνας, δ, Syriæ mons, cujus accolæ Sestum se contu-
lerunt Veneris festo interfuturi, 48.

M.

Μειλανίων, ωνος, δ, Milanio, Atalantæ maritus primum
repudiatus, deinde magnopere amatus, 154.

Μοῖραι, αἶν, αἶ, Parcae, 307, 322.

N.

Νότος, δ, Notus ventus, 316.

Νύξ, κτος, ἡ, Nox dea, 232, 281.

O.

Ὀλυμπος, δ, Olympus, deorum sedes, 80.

Ὀμίχλη, ἡ, Caligo, Nox, 280

Π.

Ποσειδάων, ωνος, δ, Neptunus; ad quem Leander tranans
Hellespontum tempestatibus agitatum preces mittit,
320.

Σ.

Σηστιάς, ἄδος, ἡ, adj. fem., Sestias, Sesta, Ἡρώ, 24;
πόλις, i. e. Sestus, 189.

Σηστός, ἡ, urbs Thracia, Hellesponto adjacens e regione
Abydi, 4, 16; Herus patria 21; ubi dies festi Veneris
et Adonidis agebantur, 43; huc Leander appellebat
tranato Hellesponto, 258.

Σίγη, ἡ, Silentium, quasi numen est 280.

Σπάρτη, ἡ, Sparta, urbs Laconicæ, puellis pulcerrimis
clara, 74.

Φ.

Φρυγίη, ἡ, Phrygiæ incolæ frequentes Sestum profecti
sunt ad celebrandum Veneris festum, 50.

X.

Χάριτες, αἶ, Gratiae, 63, 64, 65, 77.

Ω.

Ὠρίων, ωνος, δ, Orion stella, 214.